Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B **NEUVOSTON DIREKTIIVI 2005/94/EY,**

annettu 20 päivänä joulukuuta 2005,

yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi ja direktiivin 92/40/ETY kumoamisesta

(EUVL L 10, 14.1.2006, s. 16)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Neuvoston direktiivi 2008/73/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008	L 219	40	14.8.2008

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 137, 4.6.2015, s. 13 (2005/94/EY)

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2005/94/EY,

annettu 20 päivänä joulukuuta 2005,

yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi ja direktiivin 92/40/ETY kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon, ([1])

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

on kuullut alueiden komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Lintuinfluenssa on vakava, erittäin tarttuva erityyppisten influenssavirusten aiheuttama siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen tauti. Mainitut virukset voivat myös levitä nisäkkäisiin, varsinkin sikoihin ja ihmisiin.

(2) Koska siipikarja kuuluu perustamissopimuksen liitteessä I olevaan luetteloon, yhtenä yhteisön tehtävistä eläinlääkintäalalla on parantaa siipikarjan terveydellistä asemaa, edistää näin siipikarjan ja siipikarjatuotteiden kauppaa ja varmistaa alan kehitys. Määriteltäessä ja toteutettaessa yhteisön politiikkaa ja toimia on lisäksi varmistettava ihmisten terveyden suojelun korkea taso.

(3) Influenssaviruksiin kuuluu suuri joukko eri viruskantoja. Eri influenssaviruskantojen eläinten terveydelle ja kansanterveydelle aiheuttamien riskien taso vaihtelee huomattavasti ja sitä on jossain määrin vaikea ennakoida, koska virusmutaatio on nopeaa ja perintöaineksen valikoituminen uudelleen eri kantojen välillä on mahdollista.

(4) Tiettyjen lintuperäisten influenssaviruskantojen aiheuttama tartunta saattaa laukaista tautipesäkkeitä kotimaisissa linnuissa epitsoottisissa mittasuhteissa ja aiheuttaa laajamittaista siipikarjan kuolleisuutta ja häiriöitä, mikä voi uhata koko siipikarjankasvatuksen kannattavuutta.

(5) Yhteisön toimenpiteet lintuinfluenssan torjumiseksi otettiin käyttöön yhteisön toimenpiteistä avian-influenssan torjumiseksi 19 päivänä toukokuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/40/ETY ([3]), jonka avulla varmistetaan eläinten terveyden suojelu ja edistetään siipikarja-alan kehitystä.

(6) Direktiivillä 92/40/ETY säädettyjä toimenpiteitä olisi perusteellisesti tarkasteltava uudelleen ottaen huomioon tuore tieteellinen tieto lintuinfluenssan riskeistä eläinten terveydelle ja kansanterveydelle, uusien laboratoriokokeiden ja rokotteiden kehitys sekä

([1]) Lausunto annettu 1. joulukuuta 2005 (ei vielä julkaistu EUVL:ssä).
([2]) Lausunto annettu 28. syyskuuta 2005 (ei vielä julkaistu EUVL:ssä).
([3]) EYVL L 167, 22.6.1992, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

▼B

viimeisimmistä tautipesäkkeistä yhteisössä ja kolmansissa maissa saadut kokemukset.

(7) Uusissa yhteisön toimenpiteissä olisi myös otettava huomioon eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) antamat tuoreimmat lausunnot sekä Kansainvälisen eläinkulkutautiviraston (OIE) maaeläinten terveyttä koskevan säännöstön (Terrestrial Animal Health Code) ja maaeläinten diagnostisia testejä ja rokotteita käsittelevän käsikirjan (Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals) muutokset, jotka koskevat lintuinfluenssaa.

(8) Tietyt lintuperäiset influenssavirukset voivat joissakin olosuhteissa myös vaikuttaa ihmisiin ja aiheuttaa tällöin vakavaa uhkaa kansanterveydelle. Tämän direktiivin säännöksillä, joiden tarkoituksena on taudin torjuminen tuotantoeläimissä, voitaisiin välillisesti helpottaa kansanterveydellisten ongelmien ehkäisemistä. Tässä vaiheessa näiden ongelmien käsitteleminen on kuitenkin pääasiassa jäsenvaltioiden tehtävä.

(9) Influenssavirusten ihmisten terveydelle aiheuttamia riskejä käsitellään yhteisön tasolla pääasiassa muilla toimilla ja muissa säädöksissä. Näihin kuuluvat erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 851/2004 ([1]) perustettu tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalainen keskus, jäljempänä ”TEVEK”, komission suositukset influenssapandemiaan valmistautumisen ja reagoinnin yhteisön tason suunnittelusta, Euroopan unionin tartuntatautien epidemiologisen seurannan ja valvonnan varhaisvaroitus- ja reagointijärjestelmä sekä Euroopan influenssaseurantajärjestelmän perustaminen.

(10) On kuitenkin asianmukaista, että komissio arvioi yhdessä TEVE-Kin in kanssa, tarvitaanko yhteisön tasolla kansanterveyttä tai työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta koskevia lisätoimenpiteitä, joilla täydennettäisiin tässä direktiivissä olevia eläinten terveyttä koskevia säännöksiä, niiden riskien torjumiseksi, joita tietyt lintuperäiset influenssavirukset aiheuttavat ihmisille ja erityisesti tartunnan saaneisiin eläimiin kosketuksissa oleville työntekijöille, ja tarvittaessa esittää säädösehdotuksia.

(11) Nykytieto osoittaa, että niin kutsuttujen matalapatogeenisten lintuinfluenssavirusten aiheuttamat terveysriskit ovat vähäisemmät kuin tiettyjen matalapatogeenisten virusten mutaatiosta alkunsa saavien korkeapatogeenisten lintuinfluenssavirusten aiheuttamat terveysriskit.

(12) Lintuinfluenssan torjuntaa koskevan yhteisön lainsäädännön olisi annettava jäsenvaltioille mahdollisuus hyväksyä taudin torjuntatoimenpiteitä oikeasuhtaisesti ja joustavasti ottamalla huomioon eri viruskantojen aiheuttamien riskien eri tasot, näiden toimenpiteiden maatalousalalle ja muille kyseeseen tuleville aloille todennäköisesti aiheuttamat sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset ja varmistamalla samalla, että kussakin yksittäisessä tautitilanteessa käytetään siihen parhaiten soveltuvia toimenpiteitä.

(13) Koska on mahdollista, että matalapatogeeniset lintuinfluenssavirukset muuntuvat korkeapatogeenisiksi lintuinfluenssaviruksiksi, olisi varauduttava siipikarjatartunnan varhaiseen toteamiseen, jolloin siihen voidaan vaikuttaa nopeasti asianmukaisin ja oikeasuhteisin torjunta- ja hävittämistoimenpitein, joihin olisi kuuluttava

([1]) EUVL L 142, 30.4.2004, s. 1.

▼B

jäsenvaltioissa suoritettava aktiivisen valvonnan järjestelmä. Valvonnassa olisi noudatettava yleisiä suuntaviivoja, joita olisi mukautettava alan uusien tietojen ja kehityksen myötä.

(14) Kaikkien lintuinfluenssatartuntaa koskevien epäilyjen, jotka voivat herätä kliinisten tai laboratoriotutkimusten seurauksena tai muusta tartuntaepäilyyn johtavasta syystä, olisi pantava liikkeelle välittömät viralliset tutkimukset, jotta ripeisiin ja tehokkaisiin toimiin voidaan ryhtyä silloin kun se on paikallaan. Tällaisia toimia olisi vahvistettava heti kun tartunnan esiintyminen on vahvistettu, ja niihin olisi kuuluttava tartunnan saaneiden ja tartuntariskille alttiiden tilojen tyhjentäminen.

(15) Jos matalapatogeenisen lintuinfluenssaviruksen tartunta todetaan, torjuntatoimenpiteet saattavat erota niistä toimenpiteistä, joita olisi sovellettava korkeapatogeenisen lintuinfluenssaviruksen tartunnan toteamistapauksessa, koska näistä kahdesta tilanteesta aiheutuvien riskien tasot ovat erilaiset.

(16) Taudintorjuntaan tarkoitetut toimenpiteet ja erityisesti rajoitusvyöhykkeen muodostaminen olisi niin ikään suunniteltava ottamalla huomioon siipikarjapopulaation tiheys ja muut riskitekijät alueella, jolla tartunta on todettu.

(17) Taudin puhjetessa on myös tarpeen estää tartunnan leviäminen seuraamalla tarkasti ja rajoittamalla siipikarjan siirtämistä sekä mahdollisesti saastuneiden tuotteiden käyttöä, tiukentamalla bioturvallisuustoimenpiteitä kaikilla siipikarjatuotannon tasoilla, puhdistamalla ja desinfioimalla tilat, joissa tartuntaa on esiintynyt, ja muodostamalla suoja- ja valvontavyöhykkeitä tautipesäkkeen ympärille sekä tarvittaessa rokottamalla.

(18) Korkeapatogeenisen lintuinfluenssan torjuntaan tarkoitettujen yhteisön toimenpiteiden olisi perustuttava ensi sijassa tilan tyhjentämiseen tartunnan saaneista parvista eläinten hyvinvointia koskevaa yhteisön lainsäädäntöä noudattaen.

(19) Eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/119/EY ([1]) vahvistetaan vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat eläinten suojelua teurastus- tai lopettamishetkellä, myös silloin, kun lopettamisen tarkoituksena on eläintautien torjunta. Kyseisiä sääntöjä sovelletaan täysimääräisesti tämän direktiivin mukaiseen teurastukseen tai lopettamiseen.

(20) Rokottaminen lintuinfluenssaa vastaan voi olla tehokas keino täydentää taudintorjuntatoimenpiteitä ja välttää siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen joukoittainen lopettaminen ja hävittäminen. Nykytiedon perusteella voi päätellä, että rokottaminen saattaa olla hyödyllistä paitsi hätätapauksissa lyhyen aikavälin toimenpiteenä myös pitkän aikavälin toimenpiteenä taudin ehkäisemiseksi tilanteissa, joissa on suuri riski lintuinfluenssavirusten kulkeutumisesta villieläimistä tai muista lähteistä. Tämän vuoksi olisi annettava säännökset sekä hätä- että ehkäisevästä rokottamisesta.

([1]) EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1/2005 (EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1).

▼B

(21) Vaikka rokotettu siipikarja on suojattu taudin kliinisiä oireita vastaan, se voi saada tartunnan ja saattaa siten vaikuttaa tartunnan leviämiseen. Rokottamiseen on sen vuoksi liitettävä asianmukaiset yhteisön tasolla vahvistetut valvonta- ja rajoitustoimenpiteet. Rokotusstrategiassa olisikin pystyttävä tekemään ero tartunnan saaneiden ja rokotettujen eläinten välillä. Rokotetusta siipikarjasta saadut tuotteet, kuten liha ja syötäväksi tarkoitetut munat, olisi tämän jälkeen saatettava markkinoille asiaankuuluvan yhteisön lainsäädännön ja tämän direktiivin mukaisesti.

(22) Yhteisöllä ja jäsenvaltioilla olisi myös oltava mahdollisuus varautua lintuinfluenssan torjumiseen varastoimalla rokotteita, joita käytetään siipikarjaan tai muihin vankeudessa pidettyihin lintuihin hätätapauksessa.

(23) Olisi annettava säännökset, joilla taataan yhdenmukaistettujen menettelyjen ja menetelmien käyttö lintuinfluenssan taudinmäärityksessä, mukaan luettuna yhteisön vertailulaboratorion ja jäsenvaltioiden vertailulaboratorioiden toiminta.

(24) Olisi annettava säännökset, joiden avulla varmistetaan, että jäsenvaltiot ovat riittävästi valmistautuneet puuttumaan tehokkaasti lintuinfluenssan yhden tai useamman tautipesäkkeen aiheuttamiin hätätilanteisiin, erityisesti laatimalla valmiussuunnitelmia ja perustamalla torjuntakeskuksia.

(25) Jos lintuinfluenssaa todetaan tuonnin aikana eläinten terveysvaatimuksista ja eläinlääkärintodistuksesta muiden kuin siipikarjaan kuuluvien lintujen tuonnissa sekä karanteenivaatimuksista 16 päivänä lokakuuta 2000 tehdyssä komission päätöksessä 2000/666/EY ([1]) säädetyllä karanteenitilalla tai karanteeniasemalla, siitä olisi ilmoitettava komissiolle. Eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä 21 päivänä joulukuuta 1982 annetussa neuvoston direktiivissä 82/894/ETY ([2]) säädetty ilmoittaminen ei olisi kuitenkaan tarkoituksenmukaista tapauksissa, joissa tauti puhkeaa jäsenvaltioissa.

(26) Puhdistuksen ja desinfioinnin olisi muodostettava olennainen osa lintuinfluenssan torjuntaa koskevasta yhteisön politiikasta. Desinfiointiaineita olisi käytettävä biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ([3]) säännösten mukaisesti.

(27) Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 ([4]) vahvistetaan säännöt eläimistä saatavien sivutuotteiden keräämiselle, kuljetukselle, varastoinnille, esikäsittelylle, käsittelylle ja käytölle tai hävittämiselle, myös silloin kun eläimet on lopetettu epitsoottisten tautien hävittämiseksi, jotta niistä ei

([1]) EYVL L 278, 31.10.2000, s. 26. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2002/279/EY (EYVL L 99, 16.4.2002, s. 17).
([2]) EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2004/216/EY (EUVL L 67, 5.3.2004, s. 27).
([3]) EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).
([4]) EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 416/2005 (EUVL L 66, 12.3.2005, s. 10).

▼B

koituisi vaaraa eläinten terveydelle ja kansanterveydelle. Mainitulla asetuksella ja sen täytäntöönpanoa koskevilla toimenpiteillä luodaan yleinen kehys kuolleiden eläinten hävittämiseksi. Olisi annettava säännökset komiteamenettelystä, jossa hyväksytään erityisiä lisä- tai muita toimenpiteitä silloin kun se on välttämätöntä lintuinfluenssan torjuntatoimenpiteiden lisäämiseksi.

(28) Eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 853/2004 ([1]) ja elintarvikehygieniasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 852/2004 ([2]) voidaan soveltaa tietyin edellytyksin sellaisilta tiloilta peräisin oleviin muniin, joilla pidettävän siipikarjan epäillään saaneen lintuinfluenssatartunnan.

(29) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin säännösten rikkomiseen, ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(30) Olisi säädettävä mahdollisuudesta tehdä tarvittaessa viipymättä muutoksia tämän direktiivin liitteisiin, jotta tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehitys voidaan ottaa huomioon.

(31) Kun otetaan huomioon influenssavirusten ennalta arvaamattomuus, on tarpeen varmistaa, että käytössä on myös nopea menettely, jonka avulla yhteisön tasolla voidaan hyväksyä lisätoimenpiteitä tai yksilöllisempiä toimenpiteitä siipikarjan ja muiden eläinlajien tartunnan torjumiseksi silloin, kun mainitut toimenpiteet ovat välttämättömiä.

(32) Tällä direktiivillä olisi säädettävä torjunnan edellyttämistä vähimmäistoimenpiteistä, joita on sovellettava taudin puhjetessa siipikarjassa tai muissa vankeudessa pidetyissä linnuissa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin ryhtyä tiukempiin hallinto- ja hygieniatoimiin tämän direktiivin kattamalla alalla. Tässä direktiivissä olisi lisäksi edellytettävä, että jäsenvaltioiden viranomaiset soveltavat toimenpiteitä, jotka ovat oikeassa suhteessa eri tautitilanteiden aiheuttamiin terveysriskeihin.

(33) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on tarpeellista ja tarkoituksenmukaista vahvistaa säännöt lintuinfluenssan ehkäisemiseen ja torjumiseen tähtäävistä erityis- ja vähimmäistoimenpiteistä, jotta saavutetaan siipikarja-alan kehitystä ja eläinten terveyden suojelun edistämistä koskevat perustavoitteet. Tässä direktiivissä ei perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti ylitetä sitä, mikä on tarpeen tavoiteltujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

(34) Tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([3]) mukaisesti.

([1]) EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55. Oikaistu toisinto EUVL L 226, 25.6.2004, s. 22.
([2]) EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1. Oikaistu toisinto EUVL L 226, 25.6.2004, s. 3.
([3]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

(35) Selkeän ja järkiperäisen yhteisön lainsäädännön saavuttamiseksi direktiivi 92/40/ETY olisi kumottava ja korvattava tällä direktiivillä.

(36) Paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen ([1]) 34 kohdan mukaisesti neuvosto kannustaa jäsenvaltioita laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Aihe ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan

a) tietyt ennalta ehkäisevät toimenpiteet, jotka liittyvät lintuinfluenssan valvontaan ja varhaiseen toteamiseen sekä toimivaltaisten viranomaisten ja maatalousyhteisön mainitun taudin riskejä koskevan tietoisuus- ja valmiustason lisäämiseen;

b) torjunnan edellyttämät vähimmäistoimenpiteet, joita on sovellettava lintuinfluenssan puhjetessa siipikarjassa tai muissa vankeudessa pidetyissä linnuissa ja lintuinfluenssavirusten mahdollisen nisäkkäisiin leviämisen varhaiseksi havaitsemiseksi;

c) muut lisätoimenpiteet, joilla vältetään lintuperäisten influenssavirusten leviäminen muihin lajeihin.

2. Jäsenvaltiot voivat ryhtyä tiukempiin toimenpiteisiin tämän direktiivin soveltamisalalla.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ’lintuinfluenssalla’ (*avian influenza*) mitä tahansa liitteen I 1 kohdassa sellaiseksi kuvattua influenssatartuntaa;

2) ’korkeapatogeenisellä lintuinfluenssalla (HPAI)’ mitä tahansa liitteen I 2 kohdassa sellaiseksi kuvattua lintuinfluenssatartuntaa;

3) ’matalapatogeenisellä lintuinfluenssalla (LPAI)’ mitä tahansa liitteen I 3 kohdassa sellaiseksi kuvattua lintuinfluenssatartuntaa;

4) ’siipikarjalla’ kaikkia lintuja, joita kasvatetaan tai pidetään vankeudessa lihan tuotantoa tai kulutukseen tarkoitettuja munia varten, muiden valmisteiden tuottamiseksi, riistalintujen istuttamiseksi tai näihin luokkiin kuuluvien lintujen tuottamiseen tähtääviä kasvatusohjelmia varten;

5) ’luonnonvaraisella linnulla’ vapaana elävää lintua, jota ei pidetä millään tilalla siten kuin 8 kohdassa määritellään;

([1]) EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

▼B

6) ’muulla vankeudessa pidetyllä linnulla’ mitä tahansa muuta lintua kuin siipikarjaa, jota pidetään vankeudessa muusta kuin 4 kohdassa tarkoitetusta syystä, mukaan lukien linnut, joita pidetään esityksiä, lentokilpailuja, näyttelyitä, kilpailuja, kasvattamista tai myyntiä varten;

7) ’virallisesti rekisteröidyillä harvinaisilla siipikarja- tai muilla vankeudessa pidetyillä linturoduilla’ siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja, jotka toimivaltainen viranomainen on virallisesti tunnustanut harvinaisiksi roduiksi osana 62 artiklassa säädettyä valmiussuunnitelmaa;

8) ’tilalla’ maatalous- tai muita tiloja, mukaan lukien hautomot, sirkukset, eläintarhat, lintukaupat, lintutorit ja lintuhuoneet, joissa siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja kasvatetaan tai pidetään. Tämä määritelmä ei kuitenkaan sisällä toimivaltaisen viranomaisen lintuinfluenssavirusten eristämistä varten hyväksymiä teurastamoja, kuljetusvälineitä, karanteenitiloja ja -asemia, rajatarkastusasemia ja laboratorioita;

9) ’kaupallisella siipikarjatilalla’ tilaa, jolla pidetään siipikarjaa kaupallisissa tarkoituksissa;

10) ’ei-kaupallisella tilalla’ tilaa, jolla omistajat pitävät siipikarjaansa tai muita vankeudessa pidettyjä lintujaan

a) omaa kulutusta tai käyttöä varten, tai

b) lemmikkeinä;

11) ’siipikarjaosastolla’ tai ’muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osastolla’ yhteiseen bioturvallisuuden hallintajärjestelmään kuuluvaa tilaa tai tiloja, jossa tai joissa on siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen alapopulaatioita, joilla on erilainen terveydentila suhteessa lintuinfluenssaan ja joihin sovelletaan tarkoituksenmukaisia valvonta-, torjunta- ja bioturvallisuustoimenpiteitä;

12) ’parvella’ yhden tuotantoyksikön koko siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja;

13) ’tuotantoyksiköllä’ tilayksikköä, jonka osalta virkaeläinlääkäri on vakuuttunut siitä, että se on täysin erillään saman tilan muista yksiköistä, kun tarkastellaan sen sijaintia sekä siinä pidettyjen siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen päivittäistä hoitoa;

14) ’untuvikoilla’ kaikkea alle 72 tunnin ikäistä siipikarjaa, jota ei ole vielä ruokittu, ja alle 72 tunnin ikäisiä myskisorsia (*Cairina moschata*) tai niiden risteytyksiä, olipa niitä ruokittu tai ei;

15) ’taudinmäärityskäsikirjalla’ 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua taudinmäärityskäsikirjaa;

16) ’siipikarjalla tai muilla vankeudessa pidetyillä linnuilla, joiden epäillään saaneen tartunnan’ mitä tahansa siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja, jotka osoittavat sellaisia kliinisiä merkkejä tai kuolemanjälkeisiä muutoksia taikka laboratoriokokeissa todettuja reaktioita, ettei lintuinfluenssan esiintymistä voida sulkea pois;

▼B

17) ’omistajalla’ luonnollista tai oikeushenkilöä tai luonnollisia tai oikeushenkilöitä, joka omistaa tai jotka omistavat siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja taikka jonka tai joiden tehtävänä on niiden pitäminen, tapahtuipa tämä kaupallisessa tarkoituksessa tai ei;

18) ’toimivaltaisella viranomaisella’ jäsenvaltion viranomaista, joka on toimivaltainen suorittamaan fyysisiä tarkastuksia tai hallinnollisia muodollisuuksia tämän direktiivin mukaisesti, tai muuta viranomaista, jolle tämä toimivalta annettaan;

19) ’virkaeläinlääkärillä’ toimivaltaisen viranomaisen nimittämää eläinlääkäriä;

20) ’virallisella valvonnalla’ toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa tilalla pidetyn siipikarjan tai muiden tilalla vankeudessa pidettyjen lintujen tai nisäkkäiden terveydentilan huolellista seurantaa lintuinfluenssaan liittyen;

21) ’virallisella tarkkailulla’ toimivaltaisen viranomaisen suorittamia toimia, joiden avulla varmennetaan, että tämän direktiivin vaatimuksia ja toimivaltaisen viranomaisen antamia ohjeita kyseisten vaatimusten täyttämiseksi noudatetaan tai että niitä on noudatettu;

22) ’lopettamisella’ mitä tahansa muuta menetelmää kuin teurastusta, joka aiheuttaa nisäkkään, siipikarjan tai muun vankeudessa pidetyn linnun kuoleman;

23) ’teurastuksella’ mitä tahansa menetelmää, joka aiheuttaa nisäkkään tai siipikarjan kuoleman verenlaskun seurauksena ihmisravinnoksi käytettäväksi;

24) ’hävittämisellä’ eläimistä saatujen sivutuotteiden keräys-, kuljetus-, varastointi-, esikäsittely-, jatkokäsittely- ja käyttö- tai hävitystoimenpidettä, joka suoritetaan:

   a) asetuksen (EY) N:o 1774/2002 säännösten mukaisesti tai

   b) 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavien sääntöjen mukaisesti;

25) ’yhteisön rokotepankilla’ tämän direktiivin 58 artiklan 1 kohdan mukaisesti suunniteltuja asianmukaisia tiloja, jotka on tarkoitettu yhteisön lintuinfluenssarokotteiden varastointiin;

26) ’kosketuksissa olleella tilalla’ tilaa, jolta tai jolle lintuinfluenssa on voinut kulkeutua joko tilan sijainnin tai ihmisten, siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen taikka ajoneuvojen siirtymisen johdosta tai muulla tavoin;

27) ’epäillyllä tautipesäkkeellä’ tilaa, jolla toimivaltainen viranomainen epäilee esiintyvän lintuinfluenssaa;

28) ’tautipesäkkeellä’ tilaa, jolla toimivaltainen viranomainen on vahvistanut lintuinfluenssan esiintymisen;

29) ’primääritautipesäkkeellä’ tautipesäkettä, joka ei ole epideemisesti yhteydessä aikaisempaan tautipesäkkeeseen samalla jäsenvaltion alueella eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/432/ETY ([1]) 2 artiklan 2 kohdan p alakohdassa määritellyllä tai ensimmäistä tautipesäkettä saman jäsenvaltion eri alueella;

([1]) EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1/2005 (EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1).

▼B

30) ’tartunnan saaneen ja rokotetun eläimen erottamisdiagnoosilla (DIVA-strategia)’ rokotusstrategiaa, joka mahdollistaa rokotettujen/tartunnan saaneiden eläinten erottamisen rokotetuista/tartuttamattomista eläimistä soveltamalla diagnostista testiä, joka on suunniteltu luonnon viruksen vasta-aineiden toteamiseen, ja käyttämällä rokottamattomia sentinellilintuja;

31) ’nisäkkäällä’ luokan Mammalia eläintä ihmistä lukuun ottamatta;

32) ’ruholla’ siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja, jotka ovat kuolleet tai jotka on lopetettu ja jotka eivät kelpaa ihmisravinnoksi, tai niiden osia.

II LUKU

ENNALTAEHKÄISEVÄ BIOTURVALLISUUS, VALVONTA, ILMOITUKSET JA EPIDEMIOLOGISET SELVITYKSET

3 artikla

Ennaltaehkäisevät bioturvallisuustoimenpiteet

Ennaltaehkäiseviä bioturvallisuustoimenpiteitä koskevia erityissäännöksiä voidaan vahvistaa 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4 artikla

Valvontaohjelmat

1) Jäsenvaltioiden on toteutettava valvontaohjelmia, joiden tarkoituksena on

a) todeta lintuinfluenssaviruksen alatyyppien H5 ja H7 aiheuttamien tartuntojen levinneisyys eri siipikarjalajeissa;

b) lisätä säännöllisesti päivitettyjen riskinarviointien pohjalta tietämystä luonnonvaraisten lintujen aiheuttamista uhkista minkä tahansa linnuissa esiintyvän lintuperäisen influenssaviruksen suhteen.

2) Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen valvontaohjelmien on noudatettava 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti komission laatimia suuntaviivoja.

5 artikla

Ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lintuinfluenssan esiintymisestä tai epäillystä esiintymisestä on pakko välittömästi ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Sen lisäksi mitä yhteisön lainsäädännössä säädetään eläintautien puhkeamisen ilmoittamisesta, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle liitteen II mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen vahvistamista lintuinfluenssahavainnoista teurastamoissa, kuljetusvälineissä, rajatarkastusasemilla ja muissa paikoissa yhteisön rajoilla sekä karanteenitiloissa tai -asemilla, jotka toimivat siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen tuontia koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kaiken nisäkkäisiin kohdistuneen lintuinfluenssan valvonnan tuloksista.

▼B

6 artikla

Epidemiologinen selvitys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 62 artiklassa säädettyjen valmiussuunnitelmien osana käynnistetään kyselyihin perustuvat epidemiologiset selvitykset.

2. Epidemiologisessa selvityksessä on käsiteltävä vähintään seuraavia seikkoja:

a) sen ajan pituus, jona lintuinfluenssaa on saattanut esiintyä tilalla tai muissa tiloissa taikka kuljetusvälineissä;

b) lintuinfluenssan mahdollinen alkuperä;

c) kosketuksissa olleiden tilojen yksilöinti;

d) lintuinfluenssaviruksen leviämisen mahdollisesti aiheuttaneiden siipikarjan, muiden vankeudessa pidettyjen lintujen, ihmisten, nisäkkäiden, ajoneuvojen tai aineiden siirtyminen taikka muut leviämisen syyt.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon epidemiologinen selvitys, kun

a) päätetään, onko tarpeen soveltaa lisätoimenpiteitä taudin torjumiseksi siten kuin tässä direktiivissä säädetään, sekä

b) myönnetään poikkeuksia siten kuin tässä direktiivissä säädetään.

4. Jos epidemiologinen selvitys osoittaa, että lintuinfluenssa on saattanut levitä toisista jäsenvaltioista tai toisiin jäsenvaltioihin, komissiolle ja kyseisille toisille jäsenvaltioille on heti ilmoitettava selvityksen kaikkia havaintoja koskevista tuloksista.

III LUKU

EPÄILTYJEN TAUTIPESÄKKEIDEN ILMEMINEN

7 artikla

Sovellettavat toimenpiteet tiloilla, joilla epäillään tautipesäkettä

1. Epäillyn tautipesäkkeen ilmetessä toimivaltaisen viranomaisen on heti pantava liikkeelle selvitys lintuinfluenssan esiintymisen vahvistamiseksi tai poissulkemiseksi taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti ja asetettava tila viralliseen valvontaan. Toimivaltaisen viranomaisen on myös varmistettava, että 2 ja 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä noudatetaan.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että tilalla sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

a) siipikarja, muut vankeudessa pidetyt linnut sekä kaikki kotieläinlajien nisäkkäät on laskettava tai tarvittaessa niiden määrä on arvioitava siipikarjatyypin tai muun vankeudessa pidetyn lintulajin perusteella;

b) tilalla olevien kunkin luokan sairastuneiden, kuolleiden tai todennäköisesti tartunnan saaneiden siipikarjan, muiden vankeudessa pidettyjen lintujen sekä kotieläinlajien nisäkkäiden arvioidusta lukumäärästä on laadittava luettelo; luettelo on pidettävä päivittäin ajan

▼B

tasalla kuoriutumisen, syntyvyyden ja kuolleisuuden huomioon ottamiseksi epäillyn tautipesäkkeen koko esiintymisajan, ja se on esitettävä vaadittaessa toimivaltaiselle viranomaiselle;

c) siipikarja ja muut vankeudessa pidetyt linnut eristetään tilalla sijaitsevaan rakennukseen ja pidetään siellä. Mikäli tämä ei ole käytännöllistä tai jos lintujen terveys on toimenpiteen vuoksi vaarassa, ne eristetään johonkin muuhun samalla tilalla sijaitsevaan paikkaan, jossa ne eivät pääse kosketuksiin muilla tiloilla sijaitsevan muun siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen kanssa. Toteutetaan kaikki kohtuudella toteutettavissa olevat toimet sen välttämiseksi, että ne eivät pääse kosketuksiin luonnonvaraisten lintujen kanssa;

d) siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja ei saa tuoda tilalle eikä viedä tilalta;

e) tilalta ei ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa saa viedä pois siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen ruhoja, siipikarjan lihaa, ei myöskään teurasjätteitä (”siipikarjan liha”), siipikarjan rehua (”rehu”), tarvikkeita, aineita, jätettä, jätöksiä, siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen lantaa (”lanta”), lietettä, käytettyjä pehkuja tai mitään sellaista, joka todennäköisesti levittäisi lintuinfluenssaa, ja asianmukaisia bioturvallisuustoimenpiteitä kaiken lintuinfluenssan leviämisriskin minimoimiseksi on noudatettava;

f) tilalta ei saa viedä pois munia;

g) henkilöiden, kotieläinlajien nisäkkäiden, ajoneuvojen ja välineiden siirtyminen tilalle tai sieltä pois tapahtuu toimivaltaisen viranomaisen asettamin edellytyksin ja luvalla;

h) siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen pitorakennusten ja itse tilan sisään- ja uloskäynneissä on käytettävä asianmukaisia desinfiointikeinoja toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisesti.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että epidemiologinen selvitys suoritetaan 6 artiklan (”epidemiologinen selvitys”) mukaisesti.

4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi muissa tapauksissa säätää näytteiden toimittamisesta. Edellä mainituissa olosuhteissa toimivaltainen viranomainen voi edetä asiassa noudattamatta 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä tai osaa niistä.

8 artikla

Poikkeukset tiettyihin tiloilla, joilla epäillään tautipesäkettä, sovellettaviin toimenpiteisiin

1. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia 7 artiklan 2 kohdan c–e alakohdassa säädetyistä toimenpiteistä riskinarvioinnin perusteella ja ottamalla huomioon noudatetut varotoimet sekä siirrettävien lintujen ja tuotteiden määräpaikka.

2. Toimivaltainen viranomainen voi myös myöntää poikkeuksia 7 artiklan 2 kohdan h alakohdassa säädetyistä toimenpiteistä muiden eikaupallisella tilalla vankeudessa pidettyjen lintujen osalta.

3. Viitaten 7 artiklan 2 kohdan f alakohtaan, toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan lähettää munia

a) suoraan asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan X jakson II luvussa mainittuun munatuotteita valmistavaan laitokseen sekä esi- ja jatkokäsitellä ne asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteessä II olevan

▼B

XI luvun mukaisesti; kun toimivaltainen viranomainen antaa tällaisen luvan, lupaan sovelletaan tämän direktiivin liitteessä III asetettuja edellytyksiä; tai

b) hävitettäväksi.

9 artikla

Tiloilla, joilla epäillään tautipesäkettä, sovellettavien toimenpiteiden kesto

Edellä olevassa 7 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden, joita tiloilla on sovellettava epäiltyjen tautipesäkkeiden ilmetessä, soveltamista on jatkettava, kunnes toimivaltainen viranomainen katsoo, että epäilykset lintuinfluenssan esiintymisestä tilalla ovat aiheettomia.

10 artikla

Epidemiologiseen selvitykseen perustuvat lisätoimenpiteet

1. Toimivaltainen viranomainen soveltaa epidemiologisen selvityksen alustavien tulosten perusteella 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä erityisesti, jos tila sijaitsee alueella, jolla siipikarjatiheys on suuri.

2. Siipikarjan, muiden vankeudessa pidettyjen lintujen ja munien siirtämiselle sekä siipikarja-alalla käytettävien ajoneuvojen siirtymiselle voidaan asettaa väliaikaisia rajoituksia määrätyllä alueella tai koko jäsenvaltiossa.

Tällaiset rajoitukset voidaan ulottaa koskemaan kotieläinlajien nisäkkäiden siirtämistä, mutta siinä tapauksessa niiden kesto ei saa perusteluitta ylittää 72:ta tuntia.

3. Jäljempänä olevassa 11 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä voidaan soveltaa tilaan.

Olosuhteiden niin salliessa toimenpiteiden soveltaminen voidaan kuitenkin rajoittaa ainoastaan siipikarjaan tai muihin vankeudessa pidettyihin lintuihin, joiden epäillään saaneen tartunnan, ja niiden tuotantoyksiköihin.

Jos siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja lopetetaan epäillyn tautipesäkkeen riskin vahvistamiseksi tai poissulkemiseksi taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti, niistä otetaan näytteet.

4. Tilan ympärille voidaan muodostaa väliaikainen valvontavyöhyke, ja joitakin tai kaikkia 7 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä on tarvittaessa sovellettava vyöhykkeen piirissä oleviin tiloihin.

IV LUKU

KORKEAPATOGEENINEN LINTUINFLUENSSA (HPAI)

1 JAKSO

Tilat, erilliset tuotantoyksiköt ja kosketuksissa olleet tilat

11 artikla

Sovellettavat toimenpiteet tiloilla, joilla vahvistetaan tautipesäke

1. HPAI-tautipesäkkeen ilmetessä toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että 7 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä tämän artiklan 2–10 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan.

▼B

2. Kaikki siipikarja ja muut vankeudessa pidetyt linnut tilalla on välittömästi lopetettava virallisessa tarkkailussa. Lopettaminen on suoritettava niin, että vältetään lintuinfluenssan leviämisriski erityisesti kuljetuksen aikana.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää tiettyjen siipikarjalajien tai muiden vankeudessa pidettyjen lintulajien osalta lopettamista koskevia poikkeuksia lintuinfluenssan leviämistä koskevan arvioinnin perusteella.

Toimivaltainen viranomainen voi ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin rajoittaakseen lintuinfluenssan mahdollista leviämistä tilalla sijaitseviin luonnonvaraisiin lintuihin.

3. Kaikki tilalla olevat ruhot ja munat on hävitettävä virallisessa tarkkailussa.

4. Sellaisista munista jo haudottu siipikarja, jotka on kerätty tilalta HPAI-taudin todennäköisen tilalle kulkeutumispäivän ja 7 artiklan 2 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamisen välisenä aikana, on asetettava viralliseen tarkkailuun ja on suoritettava selvitykset taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti.

5. Sellaisen siipikarjan liha, joka on teurastettu, ja sellaiset munat, jotka on kerätty tilalta HPAI-taudin todennäköisen tilalle kulkeutumispäivän ja 7 artiklan 2 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamisen välisenä aikana, on mahdollisuuksien mukaan jäljitettävä ja hävitettävä virallisessa tarkkailussa.

6. Kaikki todennäköisesti saastuneet ainekset ja jäte kuten rehu on tuhottava tai saatettava käsittelyyn, jonka avulla varmistetaan lintuinfluenssaviruksen tuhoutuminen virkaeläinlääkärin ohjeiden mukaisesti.

7. Todennäköisesti saastuneet lanta, liete ja kuivikkeet on kuitenkin käsiteltävä yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

8. Ruhojen hävittämisen jälkeen niiden säilytykseen käytetyt rakennukset, laitumet tai maa, todennäköisesti saastuneet välineet sekä siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen, ruhojen, lihan, rehun, lannan, lietteen, kuivikkeiden tai minkä tahansa muun todennäköisesti saastuneen aineen tai aineksen kuljetukseen käytetyt ajoneuvot on käsiteltävä yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

9. Muita vankeudessa pidettyjä lintuja tai kotieläinlajien nisäkkäitä ei saa tuoda tilalle tai viedä tilalta ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa. Mainittua rajoitusta ei sovelleta kotieläinlajien nisäkkäisiin, jotka päästetään ainoastaan ihmisille tarkoitettuihin oleskelutiloihin.

10. Primääritautipesäkkeen ilmetessä virus on eristettävä laboratoriomenettelyssä taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti geneettisen alatyypin yksilöimiseksi.

Mainittu virusisolaatti on toimitettava 51 artiklan 1 kohdassa mainittuun yhteisön vertailulaboratorioon niin pian kuin se on mahdollista.

12 artikla

Poikkeukset

1. Jäsenvaltioiden on laadittava yksityiskohtaiset säännöt poikkeuksien myöntämisestä siten kuin 11 artiklan 2 kohdassa sekä

▼B

13 ja 14 artiklassa säädetään, mukaan luettuna asianmukaiset vaihtoehtoiset toimenpiteet ja edellytykset. Kyseisten poikkeusten on perustuttava toimivaltaisen viranomaisen suorittamaan riskinarviointiin.

2. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle 13 artiklan 1 kohdan ja 14 artiklan mukaisesti myönnetyistä poikkeuksista.

3. Kun 13 artiklan 1 kohdassa ja 14 artiklassa säädetty poikkeus on myönnetty, komissio tarkastelee viipymättä tilannetta kyseisen jäsenvaltion kanssa sekä elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa (”komitea”) niin pian kuin se on mahdollista.

4. Jäljempänä olevassa 13 artiklan 1 kohdassa ja 14 artiklassa säädetyllä tavalla myönnetty poikkeus huomioon ottaen lintuinfluenssan leviämisen ehkäisemiseen tähtääviä toimenpiteitä voidaan hyväksyä 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

13 artikla

Tiettyjä tiloja koskevat poikkeukset

1. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyistä toimenpiteistä silloin, kun HPAI-tauti puhkeaa ei-kaupallisella tilalla, sirkuksessa, eläintarhassa, lintukaupassa, villieläinpuistossa tai aidatulla alueella, jolla siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja pidetään tieteellisissä tarkoituksissa tai uhanalaisten lajien taikka virallisesti rekisteröityjen harvinaisten siipikarja- tai muiden vankeudessa pidettyjen linturotujen säilyttämiseen liittyvissä tarkoituksissa edellyttäen, että mainitut poikkeukset eivät vaaranna taudin torjuntaa.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että silloin kun 1 kohdassa säädetty poikkeus on myönnetty, poikkeuksenalaiset siipikarja ja muut vankeudessa pidetyt linnut

a) eristetään tilalla sijaitsevaan rakennukseen ja pidetään siellä. Mikäli tämä ei ole käytännöllistä tai jos lintujen terveys on toimenpiteen vuoksi vaarassa, ne eristetään johonkin muuhun samalla tilalla sijaitsevaan paikkaan, jossa ne eivät pääse kosketuksiin muilla tiloilla sijaitsevan muun siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen kanssa. Toteutetaan kaikki kohtuudella toteutettavissa olevat toimet sen välttämiseksi, että ne eivät pääse kosketuksiin luonnonvaraisten lintujen kanssa;

b) saatetaan lisävalvontaan ja -testaukseen taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti eikä niitä siirretä, kunnes laboratoriokokeet ovat osoittaneet, että ne eivät ole enää merkittävä riski HPAI-taudin leviämiselle, ja että

c) niitä ei siirretä alkuperäiseltä tilaltaan, paitsi teurastusta varten tai toiselle tilalle, joka

   i) sijaitsee samassa jäsenvaltiossa, toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisesti, tai

   ii) toisessa jäsenvaltiossa edellyttäen, että määräjäsenvaltio antaa suostumuksensa.

3. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia 11 artiklan 5 kohdassa säädetyistä toimenpiteistä munien lähettämiseksi suoraan asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan X jakson II luvussa mainittuun munatuotteita valmistavaan laitokseen sekä esi- ja jatkokäsittelemiseksi asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteessä II olevan XI luvun mukaisesti.

▼B

Näihin lupiin on sovellettava tämän direktiivin liitteessä III asetettuja edellytyksiä.

14 artikla

Erillisissä tuotantoyksiköissä HPAI-tautipesäkkeiden ilmetessä sovellettavat toimenpiteet

Tapauksissa, joissa HPAI-tauti puhkeaa tilalla, joka muodostuu kahdesta tai useammasta erillisestä tuotantoyksiköstä, toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyistä toimenpiteistä siipikarjasta tai muista vankeudessa pidetyistä linnuista koostuville tuotantoyksiköille, joissa epäilystä HPAI-taudista ei esiinny, edellyttäen, että tällaiset poikkeukset eivät vaaranna taudin torjuntatoimenpiteitä.

Mainittuja poikkeuksia voidaan myöntää kahden tai useamman sellaisen tuotantoyksikön kohdalla, joiden virkaeläinlääkäri toteaa olevan niiden rakenne, koko, toiminta, säilytystyyppi, ruokinta, vedenlähde, välineet, henkilöstö ja tilalla kävijät huomioon ottaen täysin erillisiä muista tuotantoyksiköistä, kun tarkastellaan niiden sijaintia ja niissä pidetyn siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen päivittäistä hoitoa.

15 artikla

Kosketuksissa olleilla tiloilla sovellettavat toimenpiteet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on epidemiologisen selvityksen perusteella päätettävä, onko tilaa pidettävä kosketuksissa olleena tilana.

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että 7 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan kosketuksissa olleisiin tiloihin, kunnes HPAI-taudin esiintyminen on poissuljettu taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti.

2. Toimivaltainen viranomainen voi epidemiologisen selvityksen perusteella soveltaa 11 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä kosketuksissa olleisiin tiloihin erityisesti, jos tila sijaitsee alueella, jolla siipikarjatiheys on suuri.

Tärkeimmistä perusteista 11 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamiselle kosketuksissa olleilla tiloilla säädetään liitteessä IV.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja lopetettaessa niistä otetaan näytteet, jotta voidaan vahvistaa tai sulkea pois HPAI-viruksen esiintyminen näillä kosketuksissa olleilla tiloilla taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kaikilla tiloilla, joissa siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja lopetetaan ja hävitetään ja joissa myöhemmin todetaan lintuinfluenssa, todennäköisesti saastuneet rakennukset ja muut välineet sekä siipikarjan, muiden vankeudessa pidettyjen lintujen, ruhojen, lihan, rehun, lannan, lietteen, kuivikkeiden tai minkä tahansa muun todennäköisesti saastuneen aineen tai aineksen kuljetukseen käytetyt ajoneuvot käsitellään yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

▼B

2 JAKSO

Suojavyöhykkeet, valvontavyöhykkeet sekä muut rajoitusvyöhykkeet

16 artikla

Suojavyöhykkeiden, valvontavyöhykkeiden sekä muiden rajoitusvyöhykkeiden muodostaminen HPAI-tautipesäkkeiden ilmetessä

1. Toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi HPAI-taudin puhkeamisen jälkeen muodostettava

a) suojavyöhyke, joka ympäröi tilaa ainakin kolmen kilometrin säteellä;

b) valvontavyöhyke, joka ympäröi tilaa ainakin kymmenen kilometrin säteellä, suojavyöhyke mukaan luettuna.

2. Jos HPAI-taudin puhkeaminen vahvistetaan muissa vankeudessa pidetyissä linnuissa ei-kaupallisella tilalla, sirkuksessa, eläintarhassa, lintukaupassa, villieläinpuistossa tai aidatulla alueella, jolla muita vankeudessa pidettyjä lintuja pidetään tieteellisissä tarkoituksissa tai uhanalaisten lajien taikka virallisesti rekisteröityjen harvinaisten muiden vankeudessa pidettyjen linturotujen säilyttämiseen liittyvissä tarkoituksissa ja jolla ei ole siipikarjaa, toimivaltainen viranomainen voi riskinarvioinnin perusteella tarvittavassa määrin poiketa suoja- ja valvontavyöhykkeiden muodostamista ja niillä sovellettavia toimenpiteitä koskevista 2–4 jakson säännöksistä edellyttäen, että mainitut poikkeukset eivät vaaranna taudin torjuntaa.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on 1 kohdassa säädettyjä suoja- ja valvontavyöhykkeitä muodostaessaan otettava huomioon ainakin seuraavat perusteet:

a) epidemiologinen selvitys;

b) maantieteellinen sijainti, erityisesti luonnolliset rajat;

c) tilojen sijainti ja läheisyys sekä siipikarjan arvioitu lukumäärä;

d) siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen siirto- ja kauppatavat;

e) siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen, niiden ruhojen, lannan, kuivikkeiden tai käytettyjen pehkujen siirtämisen tarkastamiseen suoja- ja valvontavyöhykkeellä käytettävissä oleva kalusto ja henkilöstö, etenkin jos lopetettavat ja hävitettävät siipikarja ja muut vankeudessa pidetyt linnut on siirrettävä alkuperätilaltaan.

4. Toimivaltainen viranomainen voi muodostaa muita rajoitusvyöhykkeitä suoja- ja valvontavyöhykkeiden ympärille tai viereen ottaen huomioon 3 kohdassa säädetyt perusteet.

5. Jos suoja-, valvonta- tai muu rajoitusvyöhyke kattaa eri jäsenvaltioiden alueita, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on muodostettava vyöhyke yhteistyössä.

17 artikla

Sekä suoja- että valvontavyöhykkeillä sovellettavat toimenpiteet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että suoja- ja valvontavyöhykkeillä sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

a) otetaan käyttöön järjestelyt, joiden avulla pystytään jäljittämään kaikki mikä saattaa levittää lintuinfluenssaa, mukaan lukien siipikarja, muut vankeudessa pidetyt linnut, liha, munat, ruhot, rehu, pehkut,

▼B

ihmiset, jotka ovat olleet kosketuksissa tartunnan saaneeseen siipikarjaan tai muihin vankeudessa pidettyihin lintuihin, sekä siipikarjateollisuuteen liittyvät ajoneuvot;

b) omistajien on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle vaadittaessa asiaankuuluvat tiedot tilalle tuoduista tai tilalta viedyistä siipikarjasta tai muista vankeudessa pidetyistä linnuista ja munista.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki kohtuudella toteutettavissa olevat toimet sen varmistamiseksi, että kaikki suoja- ja valvontavyöhykkeillä olevat henkilöt, joita asiaankuuluvat rajoitukset koskevat, ovat täysin tietoisia voimassa olevista rajoituksista.

Nämä tiedot voidaan antaa varoitusilmoitusten, tiedotusvälineiden, kuten lehdistön ja television välityksellä tai millä tahansa muulla tarkoituksenmukaisella tavalla.

3. Toimivaltainen viranomainen voi epidemiologisten tietojen tai muiden todisteiden perusteella panna riskialttiilla tiloilla ja alueilla täytäntöön ennalta ehkäisevän hävittämisohjelman, siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen ennaltaehkäisevä teurastaminen tai lopettaminen mukaan lukien.

4. Edellä olevassa 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä soveltavien jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava komissiolle niistä ja komissio tarkastelee tilannetta kyseisten jäsenvaltioiden kanssa ja komitean piirissä niin pian kuin se on mahdollista.

3 JAKSO

Suojavyöhykkeillä sovellettavat toimenpiteet

18 artikla

Laadittava luettelo ja virkaeläinlääkärin käynnit sekä valvonta

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että suojavyöhykkeillä sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

a) kaikista tiloista on laadittava luettelo mahdollisimman pian;

b) virkaeläinlääkärin on käytävä kaikilla tiloilla mahdollisimman pian siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen kliinistä tutkimista varten ja tarvittaessa näytteiden keräämiseksi laboratoriokokeita varten taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti; käynneistä ja havainnoista on pidettävä kirjaa; virkaeläinlääkärin on käytävä ei-kaupallisilla tiloilla ennen suojavyöhykkeen kumoamista;

c) taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti on välittömästi toteutettava lisävalvontaa sen toteamiseksi, onko lintuinfluenssa levinnyt suojavyöhykkeellä sijaitsevilla tiloilla.

19 artikla

Suojavyöhykkeellä sijaitsevilla tiloilla sovellettavat toimenpiteet

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että suojavyöhykkeellä sijaitsevilla tiloilla sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

a) siipikarja ja muut vankeudessa pidetyt linnut eristetään tilalla sijaitsevaan rakennukseen ja pidetään siellä. Mikäli tämä ei ole käytännöllistä tai jos lintujen terveys on toimenpiteen vuoksi vaarassa,

▼B

ne eristetään johonkin muuhun samalla tilalla sijaitsevaan paikkaan, jossa ne eivät pääse kosketuksiin muilla tiloilla sijaitsevan muun siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen kanssa. Toteutetaan kaikki kohtuudella toteutettavissa olevat toimet sen välttämiseksi, että ne eivät pääse kosketuksiin luonnonvaraisten lintujen kanssa;

b) ruhot hävitetään mahdollisimman pian;

c) elävän siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen, lihan, rehun, lannan, lietteen ja kuivikkeiden sekä minkä tahansa muun todennäköisesti saastuneen aineen tai ainesten kuljetukseen käytetyt ajoneuvot ja kalusto käsitellään viipymättä yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti;

d) kaikki osat henkilöstön tai muiden henkilöiden käyttämien ajoneuvoista, jotka tulevat tilalle tai poistuvat tilalta ja jotka ovat todennäköisesti saastuneet, käsitellään viipymättä yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti;

e) siipikarjaa, muita vankeudessa pidettyjä lintuja tai kotieläiminä pidettäviä nisäkkäitä ei ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa saa tuoda tilalle tai viedä tilalta. Tämä rajoitus ei koske nisäkkäitä, jotka päästetään ainoastaan ihmisille tarkoitettuihin oleskelutiloihin, joissa

   i) ne eivät ole kosketuksissa tilan siipikarjaan tai muihin vankeudessa pidettyihin lintuihin, ja

   ii) niillä ei ole pääsyä häkkeihin tai alueisiin, joissa kyseistä tilan siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja pidetään.

f) tautisuuden tai kuolleisuuden lisääntyminen tiloilla tai merkittävä pudotus tilojen tuotantoluvuissa on raportoitava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle, joka suorittaa asianmukaiset tutkimukset taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti;

g) tiloille tulevien tai tiloilta poistuvien henkilöiden on noudatettava asianmukaisia bioturvallisuustoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää lintuinfluenssan leviäminen;

h) omistajan on pidettävä kirjaa kaikista tiloilla muualla kuin asuintiloissa käyvistä henkilöistä taudin valvonnan ja torjunnan edesauttamiseksi, ja kirjanpito on esitettävä vaadittaessa toimivaltaiselle viranomaiselle. Kirjaa ei tarvitse pitää, kun on kyse vierailijoista eläintarhojen ja villieläinpuistojen kaltaisilla tiloilla, joilla heillä ei ole pääsyä alueille, joilla lintuja pidetään.

20 artikla

Kielto siirtää tai levittää käytettyjä pehkuja, lantaa tai lietettä tiloilta

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että käytettyjen pehkujen, lannan tai lietteen siirtäminen tai levittäminen suojavyöhykkeiden tiloilta kielletään, ellei toimivaltainen viranomainen anna siihen lupaa. Lannan tai lietteen siirtäminen tiloilta voidaan kuitenkin bioturvallisuustoimenpiteitä noudattaen sallia nimettyyn laitokseen käsiteltäväksi tai varastoimiseksi väliaikaisesti, minkä jälkeen se on käsiteltävä mahdollisesti esiintyvän lintuinfluenssan hävittämiseksi asetuksen (EY) N:o 1774/2002 tai 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen annettavien erityissääntöjen mukaisesti.

▼B

21 artikla

Näyttelyt, markkinat tai muut kokoamiset ja riistan istuttaminen

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen näyttelyt, markkinat tai muut kokoamiset kielletään suojavyöhykkeillä.

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen käyttämistä riistan istutukseen ei sallita suojavyöhykkeillä.

22 artikla

Kielto siirtää ja kuljettaa lintuja, munia, siipikarjan lihaa ja ruhoja

1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että suojavyöhykkeillä kielletään siipikarjan, muiden vankeudessa pidettyjen lintujen, nuorikkojen, untuvikkojen, munien sekä ruhojen siirtäminen ja kuljettaminen tiloilta maanteille, lukuun ottamatta tilojen yksityisiä ajoteitä, tai rautateillä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että siipikarjan lihan kuljettaminen teurastamoista, leikkaamoista ja kylmävarastoista kielletään, jollei sitä ole tuotettu

a) suojavyöhykkeiden ulkopuolelta peräisin olevasta siipikarjasta ja varastoitu ja kuljetettu erillään suojavyöhykkeiltä peräisin olevasta siipikarjan lihasta; tai

b) vähintään 21 päivää ennen arvioitua aikaisinta tartunta-ajankohtaa suojavyöhykkeellä sijaitsevalla tilalla ja tuottamisen jälkeen varastoitu ja kuljetettu erillään kyseisen ajankohdan jälkeen tuotetusta siipikarjan lihasta.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kieltoja ei kuitenkaan sovelleta suojavyöhykkeen kautta kulkuun maanteitse tai rautateitse lastia purkamatta tai pysähtymättä.

23 artikla

Siipikarjan suoraa kuljettamista välittömästi teurastettavaksi sekä siipikarjan lihan siirtämistä tai käsittelyä koskevat poikkeukset

1. Edellä olevasta 22 artiklasta poiketen toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan suojavyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta peräisin olevan siipikarjan suoraan kuljettamiseen nimettyyn teurastamoon välittömästi teurastettavaksi seuraavin edellytyksin:

a) virkaeläinlääkärin on suoritettava kliininen tutkimus alkuperätilan siipikarjalle 24 tunnin kuluessa teurastettavaksi lähettämisestä;

b) alkuperätilan siipikarjalle on tarvittaessa suoritettu laboratoriokokeet taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti, ja kokeiden tulokset ovat suotuisat;

c) siipikarja on kuljetettava toimivaltaisen viranomaisen sinetöimissä ajoneuvoissa tai sen valvonnassa;

d) nimetystä teurastamosta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle annetaan ilmoitus, ja se hyväksyy ottavansa siipikarjan vastaan. Tämän jälkeen toimivaltainen viranomainen vahvistaa teurastuksen lähetyspaikasta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle;

e) suojavyöhykkeeltä lähetetty siipikarja on pidettävä erillään muusta siipikarjasta ja teurastettava erikseen tai eri aikoihin kuin muu siipikarja,

▼B

mieluiten työpäivän päättyessä; teurastuksen jälkeinen puhdistus ja desinfiointi on saatava valmiiksi ennen muun siipikarjan teurastamista;

f) virkaeläinlääkärin on varmistettava, että siipikarja tarkastetaan perusteellisesti nimetyssä teurastamossa sekä siipikarjan saavuttua että teurastuksen jälkeen;

g) lihaa ei saa laskea yhteisön sisäiseen tai kansainväliseen kauppaan, ja siinä on oltava ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden tuotantoon, jalostukseen, jakeluun ja yhteisön alueelle tuomiseen liittyvistä eläinten terveyttä koskevista säännöistä 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/99/EY ([1]) liitteessä II säädetty tuoreen lihan terveysmerkki, ellei tämän direktiivin 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toisin päätetä;

h) liha on hankittava, leikattava, kuljetettava ja varastoitava erillään yhteisön sisäiseen ja kansainväliseen kauppaan tarkoitetusta lihasta ja käytettävä siten, että vältetään sen joutuminen yhteisön sisäiseen tai kansainväliseen kauppaan tarkoitettuihin lihatuotteisiin, ellei

   i) se ole käynyt läpi direktiivin 2002/99/EY liitteessä III mainittua käsittelyä, tai

   ii) 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toisin päätetä.

2. Edellä olevasta 22 artiklasta poiketen toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan suojavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevalta tilalta peräisin olevan siipikarjan suoraan kuljettamiseen suojavyöhykkeellä sijaitsevaan nimettyyn teurastamoon välittömästi teurastettavaksi ja kyseisestä siipikarjasta saadun lihan siirtämisen sen jälkeen edellyttäen, että:

a) nimetystä teurastamosta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle annetaan ilmoitus, ja se hyväksyy ottavansa siipikarjan vastaan. Tämän jälkeen toimivaltainen viranomainen vahvistaa teurastuksen lähetyspaikasta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle;

b) siipikarja pidetään erillään muusta suojavyöhykkeeltä peräisin olevasta siipikarjasta ja teurastetaan erikseen tai eri aikoihin kuin muu siipikarja;

c) tuotettu siipikarjan liha leikataan, kuljetetaan ja varastoidaan erillään muusta suojavyöhykkeeltä peräisin olevasta siipikarjasta saadusta siipikarjan lihasta;

d) sivutuotteet hävitetään.

24 artikla

Untuvikkojen suoraa kuljettamista koskevat poikkeukset

1. Edellä olevasta 22 artiklasta poiketen toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan suojavyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta peräisin olevien untuvikkojen kuljettamiseksi suoraan saman jäsenvaltion tilalle tai tilalla olevaan suojaan, joka sijaitsee mieluiten suoja- ja valvontavyöhykkeiden ulkopuolella seuraavin edellytyksin:

a) ne on kuljetettava toimivaltaisen viranomaisen sinetöimissä ajoneuvoissa tai sen valvonnassa;

b) asianmukaisia bioturvallisuustoimenpiteitä on sovellettava kuljetuksen aikana ja määräpaikkana olevalla tilalla;

([1]) EYVL L 18, 23.1.2003, s. 11.

▼B

c) määräpaikkana oleva tila on asetettava viralliseen valvontaan untuvikkojen saapumisen jälkeen;

d) jos siipikarja siirretään suoja- tai valvontavyöhykkeen ulkopuolelle, se on säilytettävä määräpaikan tiloissa vähintään 21 päivän ajan.

2. Edellä olevasta 22 artiklasta poiketen toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan sellaisten untuvikkojen suoraan kuljettamiseen, jotka on haudottu suoja- ja valvontavyöhykkeiden ulkopuolella sijaitsevista tiloista peräisin olevista munista, jollekin muulle saman jäsenvaltion mieluiten suoja- ja valvontavyöhykkeiden ulkopuolella sijaitsevalle tilalle edellyttäen, että lähettävä hautomo pystyy logistiikkansa ja hygieenisten työolosuhteidensa perusteella varmistamaan, että kyseiset munat eivät ole olleet missään kosketuksissa muihin siitosmuniin tai untuvikkoihin, jotka ovat peräisin mainittujen vyöhykkeiden siipikarjaparvista ja joiden terveydellinen asema on siksi erilainen.

25 artikla

Nuorikkojen suoraa kuljettamista koskevat poikkeukset

Edellä olevasta 22 artiklasta poiketen toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan nuorikkojen kuljettamiseksi suoraan mieluiten samalla suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevalle tilalle tai tilalla olevaan suojaan, jossa ei ole muuta siipikarjaa, sillä edellytyksellä, että

a) virkaeläinlääkäri suorittaa alkuperätilan siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen sekä erityisesti siirrettävien lintujen kliinisen tutkimuksen;

b) alkuperätilan siipikarjalle on tarvittaessa suoritettu laboratoriokokeet taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti, ja kokeiden tulokset ovat suotuisat;

c) nuorikot kuljetetaan toimivaltaisen viranomaisen sinetöimissä ajoneuvoissa tai sen valvonnassa;

d) määräpaikkana oleva tila tai suoja asetetaan viralliseen valvontaan nuorikkojen saapumisen jälkeen;

e) jos siipikarja siirretään suoja- tai valvontavyöhykkeen ulkopuolelle, se on säilytettävä määräpaikan tiloissa vähintään 21 päivän ajan.

26 artikla

Siitosmunien ja syötäväksi tarkoitettujen munien suoraa kuljettamista koskevat poikkeukset

1. Edellä olevasta 22 artiklasta poiketen toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan siitosmunien suoraan kuljettamiseen joko miltä tahansa tilalta suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan ja toimivaltaisen viranomaisen nimeämään hautomoon (”nimetty hautomo”) tai, seuraavin edellytyksin, suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta mihin tahansa nimettyyn hautomoon:

a) emoparvet, joista siitosmunat ovat lähtöisin, on tutkittu taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti eikä kyseisillä tiloilla epäillä esiintyvän lintuinfluenssaa;

b) siitosmunat ja niiden pakkaukset on desinfioitava ennen matkaan lähettämistä, ja näiden munien jäljittäminen on voitava varmistaa;

▼B

c) siitosmunat on kuljetettava toimivaltaisen viranomaisen sinetöimissä ajoneuvoissa tai sen valvonnassa;

d) nimetyssä hautomossa on sovellettava bioturvallisuustoimenpiteitä toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisesti.

2. Edellä olevasta 22 artiklasta poiketen toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan munien kuljettamiseksi suoraan

a) toimivaltaisen viranomaisen nimeämään pakkaamoon (”nimetty pakkaamo”) edellyttäen, että munat pakataan kertakäyttöisiin pakkauksiin ja että kaikkia toimivaltaisen viranomaisen vaatimia bioturvallisuustoimenpiteitä noudatetaan;

b) asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan X jakson II luvussa mainittuun munatuotteita valmistavaan laitokseen sekä esi- ja jatkokäsittelemiseksi asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteessä II olevan XI luvun mukaisesti; tai

c) hävitettäväksi.

27 artikla

Ruhojen suoraa kuljettamista koskevat poikkeukset

Edellä olevasta 22 artiklasta poiketen toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan ruhojen suoraan kuljettamiseen edellyttäen, että ne kuljetetaan hävitettäväksi.

28 artikla

Kuljetusvälineiden puhdistus ja desinfiointi

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kaikki 23–27 artiklassa säädetyllä tavalla kuljetukseen käytetyt ajoneuvot ja kalusto puhdistetaan ja desinfioidaan viipymättä yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti kuljetuksen jälkeen.

29 artikla

Toimenpiteiden voimassaoloaika

1. Tässä jaksossa säädetyt toimenpiteet on pidettävä voimassa vähintään 21 päivää siitä kun tartuntatilan alustava puhdistus ja desinfiointi yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti on saatu valmiiksi ja kunnes kaikki suojavyöhykkeellä sijaitsevat tilat on saatu testattua taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti.

2. Kun tässä jaksossa tarkoitettuja toimenpiteitä ei tarvitse enää pitää voimassa siten kuin tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, entisellä suojavyöhykkeellä on sovellettava 30 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä siksi kunnes niitä ei tarvitse enää soveltaa siten kuin 31 artiklassa säädetään.

4 JAKSO

Valvontavyöhykkeillä sovellettavat toimenpiteet

30 artikla

Valvontavyöhykkeillä sovellettavat toimenpiteet

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että valvontavyöhykkeillä sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

a) kaikista kaupallisista siipikarjatiloista on laadittava luettelo mahdollisimman pian;

▼B

b) siipikarjan, nuorikkojen, untuvikkojen ja munien siirtäminen valvontavyöhykkeellä kielletään, ellei toimivaltainen viranomainen anna siihen lupaa, millä varmistetaan, että asianmukaisia bioturvallisuustoimenpiteitä sovelletaan lintuinfluenssan leviämisen estämiseksi; tätä kieltoa ei sovelleta valvontavyöhykkeen kautta kuljetukseen maanteitse tai rautateitse lastia purkamatta tai pysähtymättä;

c) siipikarjan, nuorikkojen, untuvikkojen ja munien siirtäminen valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitseville tiloille, teurastamoihin, pakkaamoihin tai munatuotteita valmistavaan laitokseen kielletään; toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin antaa luvan kuljettaa suoraan

i) siipikarjaa teurastettavaksi nimettyyn teurastamoon välitöntä teurastamista varten 23 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa säädetyin edellytyksin.

Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan suoja- ja valvontavyöhykkeiden ulkopuolelta peräisin olevan siipikarjan suoraan kuljettamiseen valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan nimettyyn teurastamoon välittömästi teurastettavaksi ja kyseisestä siipikarjasta saadun lihan siirtämiseen sen jälkeen;

ii) nuorikkoja saman jäsenvaltion tilalle, jossa ei ole muuta siipikarjaa; tila asetetaan viralliseen valvontaan nuorikkojen saapumisen jälkeen ja nuorikkoja on pidettävä määränpään tiloissa vähintään 21 päivän ajan;

iii) untuvikkoja:

saman jäsenvaltion tilalle tai sillä olevan suojaan edellyttäen, että sovelletaan asianmukaisia bioturvallisuustoimenpiteitä ja tila asetetaan viralliseen valvontaan kuljetuksen jälkeen ja untuvikkoja pidetään määränpään tiloissa vähintään 21 päivän ajan, tai

jos ne on haudottu siitosmunista, jotka ovat peräisin suoja- ja valvontavyöhykkeiden ulkopuolella sijaitsevista siipikarjatiloista, jollekin muulle tilalle edellyttäen, että lähettävä hautomo pystyy logistiikkansa ja bioturvallisuutta koskevien työolosuhteidensa perusteella varmistamaan, etteivät kyseiset munat ole olleet kosketuksissa muihin siitosmuniin tai untuvikkoihin, jotka ovat peräisin mainittujen vyöhykkeiden siipikarjaparvista ja joilla on siksi erilainen terveydellinen asema;

iv) siitosmunia valvontavyöhykkeellä tai sen ulkopuolella sijaitsevaan nimettyyn hautomoon; munat ja niiden pakkaukset on desinfioitava ennen matkaan lähettämistä, ja näiden munien jäljittäminen on varmistettava;

v) syötäväksi tarkoitettuja munia nimettyyn pakkaamoon edellyttäen, että ne pakataan kertakäyttöpakkauksiin ja että kaikkia toimivaltaisen viranomaisen edellyttämiä bioturvallisuustoimenpiteitä sovelletaan;

vi) munia asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan X jakson II luvussa mainittuun munatuotteita valmistavaan laitokseen sekä esi- ja jatkokäsittelemiseksi asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteessä II olevan XI luvun mukaisesti valvontavyöhykkeellä tai sen ulkopuolella;

vii) munia hävitettäväksi;

▼B

d) tiloille tulevien tai tiloilta poistuvien henkilöiden on noudatettava asianmukaisia bioturvallisuustoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää lintuinfluenssan leviäminen;

e) elävän siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen, ruhojen, rehun, lannan, lietteen ja kuivikkeiden sekä minkä tahansa muun todennäköisesti saastuneen aineen tai ainesten kuljetukseen käytetyt ajoneuvot ja kalusto on puhdistettava ja desinfioitava viipymättä saastumisen jälkeen yhden tai useamman 48 artiklassa edellytetyn menettelyn mukaisesti;

f) siipikarjaa, muita vankeudessa pidettyjä lintuja tai muita kotieläinlajien nisäkkäitä ei saa tuoda tilalle tai viedä tilalta, jossa siipikarjaa pidetään, ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa. Tämä rajoitus ei koske nisäkkäitä, jotka päästetään ainoastaan ihmisille tarkoitettuihin oleskelutiloihin, joissa

   i) ne eivät ole kosketuksissa tilan siipikarjaan tai muihin vankeudessa pidettyihin lintuihin, ja

   ii) niillä ei ole pääsyä häkkeihin tai alueisiin, joissa kyseistä tilan siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja pidetään.

g) tautisuuden tai kuolleisuuden lisääntyminen tiloilla tai merkittävä pudotus tilojen tuotantoluvuissa on raportoitava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle, joka suorittaa asianmukaiset tutkimukset taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti;

h) käytettyjen pehkujen, lannan tai lietteen siirtäminen tai levittäminen kielletään, ellei toimivaltainen viranomainen anna siihen lupaa; lannan siirtäminen valvontavyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta bioturvallisuustoimenpiteitä noudattaen voidaan kuitenkin sallia nimettyyn laitokseen käsiteltäväksi tai varastoimiseksi väliaikaisesti, minkä jälkeen se on käsiteltävä mahdollisesti esiintyvien lintuinfluenssavirusten tuhoamiseksi asetuksen (EY) N:o 1774/2002 tai 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen mahdollisesti vahvistettavien erityissääntöjen mukaisesti;

i) näyttelyt, markkinat, esitykset tai muut siipikarjan taikka muiden vankeudessa pidettyjen lintujen kokoamiset kielletään;

j) siipikarjaa ei saa käyttää riistan istutukseen.

31 artikla

Toimenpiteiden voimassaoloaika

Tässä jaksossa säädetyt toimenpiteet on pidettävä voimassa vähintään 30 päivää siitä kun tartuntatilan alustava puhdistus ja desinfiointi 48 artiklan mukaisesti on saatu valmiiksi.

5 JAKSO

Muilla rajoitusvyöhykkeillä sovellettavat toimenpiteet

32 artikla

Muilla rajoitusvyöhykkeillä sovellettavat toimenpiteet

1. Toimivaltainen viranomainen voi määrätä, että kaikkia tai osaa 3 ja 4 jaksossa säädetyistä toimenpiteistä on sovellettava 16 artiklan 4

▼B

kohdassa tarkoitetuilla muilla rajoitusvyöhykkeillä (”muut rajoitusvyöhykkeet”).

2. Toimivaltainen viranomainen voi epidemiologisten tietojen tai muiden todisteiden perusteella panna muilla rajoitusvyöhykkeillä sijaitsevilla, liitteessä IV esitettyjen perusteiden mukaisesti riskialttiilla tiloilla ja alueilla täytäntöön ennalta ehkäisevän hävittämisohjelman, siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen ennaltaehkäisevä teurastaminen tai lopettaminen mukaan lukien.

Mainittujen tilojen siipikarjakannan uusimisen on tapahduttava toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisesti.

3. Edellä olevassa 1 ja 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä soveltavien jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava niistä komissiolle.

4. Komissio tarkastelee tilannetta kyseisten jäsenvaltioiden kanssa ja komitean piirissä niin pian kuin se on mahdollista.

5. Lintuinfluenssan leviämisen estämiseksi voidaan hyväksyä muita valvontaa, bioturvallisuutta ja torjuntaa koskevia toimenpiteitä 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY ([1]) nojalla tehtävien päätösten soveltamista.

6 JAKSO

Poikkeukset ja bioturvallisuuslisätoimenpiteet

33 artikla

Poikkeukset

1. Jäsenvaltioiden on määriteltävä yksityiskohtaiset järjestelyt, joiden mukaisesti ne voivat myöntää 16 ja 23–27 artiklassa säädettyjä poikkeuksia, mukaan luettuna asianmukaiset vaihtoehtoiset toimenpiteet ja edellytykset. Kyseisten poikkeusten on perustuttava toimivaltaisen viranomaisen suorittamaan riskinarviointiin.

2. Toimivaltainen viranomainen voi riskinarvioinnin perusteella myöntää poikkeuksia 3 ja 4 jaksossa säädetyistä toimenpiteistä tapauksissa, joissa HPAI-taudin esiintyminen on vahvistettu hautomossa.

3. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia 18 artiklan b ja c alakohdassa, 22 artiklassa sekä 30 artiklan b, c ja f alakohdassa säädetyistä toimenpiteistä tapauksissa, joissa HPAI-tauti puhkeaa ei-kaupallisella tilalla, sirkuksessa, eläintarhassa, villieläinpuistossa tai aidatulla alueella, jossa siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja pidetään tieteellisissä tarkoituksissa tai uhanalaisten lajien taikka virallisesti rekisteröityjen harvinaisten siipikarja- tai muiden vankeudessa pidettyjen linturotujen säilyttämiseen liittyvissä tarkoituksissa.

4. Edellä 3 ja 4 jaksosta poiketen jäsenvaltiot voivat HPAI-tautipesäkkeiden ilmetessä ottaa käyttöön riskinarviointiin perustuvia erityistoimenpiteitä, jotka koskevat kilpakyyhkyjen liikkumista suoja- ja valvontavyöhykkeille, niiltä pois ja niiden sisällä.

5. Edellä 1–4 kohdassa säädettyjä poikkeuksia saa myöntää ainoastaan edellyttäen, että tällaiset poikkeukset eivät vaaranna taudin torjuntaa.

6. Edellä 1–4 kohdassa säädettyjä poikkeuksia myöntävien jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava niistä komissiolle.

([1]) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19.

▼B

7. Komissio tarkastelee kaikissa tapauksissa tilannetta kyseisten jäsenvaltioiden kanssa ja komitean piirissä niin pian kuin se on mahdollista.

Edellä 1–4 kohdassa säädetyllä tavalla myönnetyt poikkeukset huomioon ottaen lintuinfluenssan leviämisen estämiseen tähtääviä toimenpiteitä voidaan hyväksyä 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8. Mitään siipikarjaa (untuvikot mukaan luettuna), muita vankeudessa pidettyjä lintuja, siitosmunia, käytettyjä pehkuja, lantaa tai lietettä, jotka tulevat tiloista, joille on myönnetty tämän artiklan mukainen poikkeus, ei saa saattaa markkinoille kyseisen jäsenvaltion ulkopuolella, ellei 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toisin päätetä.

34 artikla

Bioturvallisuuslisätoimenpiteet

1. Toimivaltainen viranomainen voi lintuinfluenssan leviämisen estämiseksi määrätä 3, 4 ja 5 jaksossa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi panemaan täytäntöön bioturvallisuustoimenpiteitä suoja- ja valvontavyöhykkeiden sekä muiden rajoitusvyöhykkeiden tiloilla sekä kyseisen jäsenvaltion siipikarjaosastoissa ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osastoissa.

Tällaisia toimenpiteitä voivat olla rajoitukset, jotka koskevat rehun toimittamisesta ja munien keräämisestä vastaavien ajoneuvojen ja henkilöiden siirtymistä, siipikarjan kuljettamista teurastamoihin, ruhojen keräämistä hävitettäväksi ja muuta henkilöstön, eläinlääkärien tai maatalouskalustoa toimittavien henkilöiden siirtymistä.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä hyväksyvien jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava niistä komissiolle.

3. Komissio tarkastelee tilannetta kyseisen jäsenvaltion kanssa ja komitean piirissä niin pian kuin se on mahdollista.

4. Ellei neuvoston päätöksen 90/424/ETY nojalla tehtävissä päätöksissä muutoin säädetä, lintuinfluenssan leviämisen estämiseksi voidaan hyväksyä muita valvontaa, bioturvallisuutta ja torjuntaa koskevia toimenpiteitä 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7 JAKSO

Korkeapatogeenisen lintuinfluenssan (HPAI) epäillyissä ja vahvistetuissa tapauksissa tietyissä tiloissa, ei kuitenkaan itse tiloilla, ja kuljetusvälineissä sovellettavat toimenpiteet

35 artikla

Teurastamoissa ja kuljetusvälineissä epäillyn HPAI-taudin esiintymisen tutkiminen

Kun HPAI-taudin esiintymistä epäillään tai esiintyminen vahvistetaan teurastamoissa tai kuljetusvälineissä, toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi pantava liikkeelle siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen alkuperätilalla toteutettava tutkimus esiintymisen vahvistamiseksi tai poissulkemiseksi taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti.

▼B

36 artikla

Teurastamoissa sovellettavat toimenpiteet

1. Kun HPAI-tautia epäillään tai se vahvistetaan teurastamossa, toimivaltaisen viranomaisen on riskinarvioinnin perusteella varmistettava, että kaikki teurastamossa oleva siipikarja joko lopetetaan tai teurastetaan virallisessa tarkkailussa niin pian kuin se on mahdollista.

Kun kyseinen siipikarja teurastetaan, siipikarjan liha ja siitä saatavat sivutuotteet sekä teurastuksen ja tuotantoprosessin yhteydessä mahdollisesti saastuneen muun siipikarjan liha ja siitä saatavat sivutuotteet on pidettävä erillään ja virallisessa tarkkailussa, kunnes taudinmäärityskäsikirjan mukaiset tutkimukset saadaan päätökseen.

2. Jos HPAI-tauti vahvistetaan, siipikarjan liha ja siitä saatavat sivutuotteet sekä teurastuksen ja tuotantoprosessin yhteydessä mahdollisesti saastuneen muun siipikarjan liha ja siitä saatavat sivutuotteet on hävitettävä mahdollisimman pian virallisessa tarkkailussa.

37 artikla

Rajatarkastusasemilla ja kuljetusvälineissä sovellettavat toimenpiteet

1. Kun HPAI-tautia epäillään tai se vahvistetaan rajatarkastusasemilla tai kuljetusvälineissä, toimivaltaisen viranomaisen on riskinarvioinnin perusteella varmistettava, että kaikki rajatarkastusasemalla tai kuljetusvälineessä olevat siipikarja ja muut vankeudessa pidetyt linnut lopetetaan, teurastetaan tai eristetään erilleen siipikarjasta tai muista vankeudessa pidetyistä linnuista ja pidetään virallisessa tarkkailussa, kunnes taudinmäärityskäsikirjan mukainen tutkimus saadaan päätökseen. Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa sovellettava 7 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä.

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää luvan siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen siirtämiseen toiseen paikkaan, jossa ne lopetetaan, teurastetaan tai eristetään.

Toimivaltainen viranomainen voi päättää, ettei sellaisia rajatarkastusasemalla olevia siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja lopeteta, jotka eivät ole olleet kosketuksissa sellaisten siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen kanssa, joiden epäillään saaneen tartunnan.

2. Kun 1 kohdassa tarkoitettua siipikarjaa teurastetaan, siipikarjan liha ja siitä saatavat sivutuotteet sekä teurastuksen ja tuotantoprosessin yhteydessä mahdollisesti saastuneen muun siipikarjan liha ja siitä saatavat sivutuotteet on pidettävä erillään ja virallisessa tarkkailussa, kunnes taudinmäärityskäsikirjan mukaiset tutkimukset saadaan päätökseen.

3. Jos HPAI-tauti vahvistetaan, siipikarjan liha ja siitä saatavat sivutuotteet sekä teurastuksen ja tuotantoprosessin yhteydessä mahdollisesti saastuneen muun siipikarjan liha ja siitä saatavat sivutuotteet on hävitettävä virallisessa tarkkailussa niin pian kuin se on mahdollista.

▼B

38 artikla

Teurastamoihin, rajatarkastusasemiin ja kuljetusvälineisiin sovellettavat lisätoimenpiteet

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että seuraavia lisätoimenpiteitä sovelletaan, kun HPAI-tautia epäillään tai se vahvistetaan teurastamossa, rajatarkastusasemalla tai kuljetusvälineessä:

a) siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja ei saa tuoda teurastamoon, rajatarkastusasemalle tai kuljetusvälineeseen ennen kuin on kulunut vähintään 24 tuntia siitä, kun b alakohdassa säädetty puhdistus ja desinfiointi on saatu valmiiksi yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti; rajatarkastusasemien tapauksessa tuontia koskeva kielto voidaan ulottaa koskemaan muita eläimiä;

b) rakennukset, välineet, ja ajoneuvot on puhdistettava ja desinfioitava yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ja virkaeläinlääkärin virallisen tarkkailun alaisena;

c) on suoritettava epidemiologinen selvitys;

d) edellä 7 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä on sovellettava tartunnan saaneen siipikarjan tai ruhojen alkuperätilalla ja kosketuksissa olleilla tiloilla;

e) ellei epidemiologinen selvitys ja 35 artiklassa säädetyt muut tutkimukset muuta osoita, 11 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä on sovellettava alkuperätilalla;

f) lintuinfluenssaviruksen isolaatti on tutkittava laboratoriomenettelyssä viruksen alatyypin yksilöimiseksi taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti.

V LUKU

MATALAPATOGEENINEN LINTUINFLUENSSA (LPAI)

1 JAKSO

Sovellettavat toimenpiteet tiloilla, joilla vahvistetaan tautipesäke

39 artikla

Sovellettavat toimenpiteet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on LPAI-tautipesäkkeen ilmetessä varmistettava, että 7 artiklan 2 kohdan a, b, c, e, g ja h alakohdassa, 7 artiklan 3 kohdassa ja tämän artiklan 2–5 kohdassa säädettyihin toimenpiteisiin ryhdytään riskinarvioinnin perusteella ja ottaen huomioon vähintään liitteessä V mainitut perusteet.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kaikki tilan siipikarja ja kaikki muihin lajeihin kuuluvat vankeudessa pidetyt linnut, joissa LPAI-tauti on vahvistettu, poistetaan tilalta virallisessa tarkkailussa siten, että lintuinfluenssan leviäminen estetään.

Tilan tyhjentäminen voidaan ulottaa koskemaan tilan muita vankeudessa pidettyjä lintuja, jos niiden arvioidaan aiheuttavan lintuinfluenssan leviämisriskin, ja muille tiloille, joita voidaan pitää kosketuksissa olevina tiloina, epidemiologisen selvityksen perusteella.

▼B

Siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja ei saa tuoda tilalle tai viedä tilalta ennen sen tyhjentämistä, ellei toimivaltainen viranomainen anna toimenpiteisiin lupaa.

3. Tilan tyhjentäminen on suoritettava 2 kohdan tarkoitusta varten direktiivin 93/119/EY mukaisesti, ja toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, että siipikarja tai muut vankeudessa pidetyt linnut

a) lopetetaan niin pian kuin se on mahdollista, tai

b) teurastetaan nimetyssä teurastamossa liitteessä 4 kohdan mukaisesti.

Kun tilan tyhjentäminen suoritetaan teurastamalla nimetyssä teurastamossa siipikarja saatetaan lisävalvontaan ja -testaukseen.

Siipikarjaa ei saa siirtää tilalta nimettyyn teurastamoon, ennen kuin toimivaltainen viranomainen toteaa, että riski LPAI-taudin leviämiselle on häviävän pieni ottamalla huomioon erityisesti taudinmäärityskäsikirjan ja riskiarvioinnin mukaisesti suoritetut laboratoriokokeet, joiden tarkoituksena on määritellä, missä määrin siipikarjasta on mahdollisesti erittynyt virusta.

4. Teurastus nimetyssä teurastamossa 3 kohdan mukaisesti voi tapahtua ainoastaan edellyttäen, että

a) siipikarja lähetetään suoraan tilalta nimettyyn teurastamoon;

b) kukin tavaralähetys sinetöidään tilasta vastaavan virkaeläinlääkärin toimesta tai tämän valvonnassa ennen sen matkaan lähettämistä;

c) kukin tavaralähetys pysyy sinetöitynä koko nimettyyn teurastamoon kuljetuksen ajan;

d) toimivaltaisen viranomaisen määräämiä uusia bioturvallisuustoimenpiteitä noudatetaan;

e) nimetystä teurastamosta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle annetaan ilmoitus, ja se hyväksyy ottavansa siipikarjan vastaan;

f) elävän siipikarjan ja minkä tahansa muun todennäköisesti saastuneen aineen tai ainesten kuljetukseen käytetyt ajoneuvot ja kalusto on puhdistettava ja desinfioitava viipymättä saastumisen jälkeen yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, ja

g) kyseisestä siipikarjasta teurastamolla saadut sivutuotteet hävitetään.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että seuraavat ainekset hävitetään virallisessa tarkkailussa:

a) ruhot ja

b) tilalla olevat siitosmunat.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että seuraaviin toimenpiteisiin ryhdytään:

a) siitosmunat, jotka on kerätty tilalta LPAI-taudin todennäköisen tilalle kulkeutumisen ja tässä direktiivissä säädettyihin toimenpiteisiin ryhtymisen välisenä aikana, jäljitetään mahdollisuuksien mukaan ja haudotaan virallisessa tarkkailussa;

b) sellaisista munista jo haudottu siipikarja, jotka on kerätty tilalta LPAI-taudin todennäköisen tilalle kulkeutumisen ja tässä direktiivissä säädettyihin toimenpiteisiin ryhtymisen välisenä aikana,

▼B

asetetaan mahdollisuuksien mukaan viralliseen tarkkailuun ja tutkimukset suoritetaan taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti;

c) tilalla olevat ja ennen 2 kohdassa säädettyä tilan tyhjentämistä tuotetut munat kuljetetaan edellyttäen, että LPAI:n leviämisriski pidetään mahdollisimman alhaisena,

i) toimivaltaisen viranomaisen nimeämään pakkaamoon (”nimetty pakkaamo”) edellyttäen, että munat pakataan kertakäyttöisiin pakkauksiin ja että kaikkia toimivaltaisen viranomaisen vaatimia bioturvallisuustoimenpiteitä noudatetaan;

ii) asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan X jakson II luvussa mainittuun munatuotteita valmistavaan laitokseen sekä esi- ja jatkokäsitellään asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteessä II olevan XI luvun mukaisesti;

iii) hävitettäväksi.

d) todennäköisesti saastuneet aineet tai ainekset joko käsitellään virka-eläinlääkärin ohjeiden mukaisesti tai hävitetään;

e) todennäköisesti saastuneet lanta, liete ja kuivikkeet on kuitenkin käsiteltävä yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti;

f) tilan tyhjentämisen jälkeen siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen pitoon käytetyt rakennukset, todennäköisesti saastuneet välineet sekä ruhojen, rehun, lannan, lietteen ja kuivikkeiden tai muun todennäköisesti saastuneen aineen tai aineksen kuljettamiseen käytetyt ajoneuvot käsitellään viipymättä yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti;

g) kotieläinlajien nisäkkäitä ei tuoda tilalle tai viedä tilalta ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa. Tämä rajoitus ei koske nisäkkäitä, jotka päästetään ainoastaan ihmisille tarkoitettuihin oleskelutiloihin, joissa

i) ne eivät ole kosketuksissa tilan siipikarjaan tai muihin vankeudessa pidettyihin lintuihin, ja

ii) niillä ei ole pääsyä häkkeihin tai alueisiin, joissa kyseistä tilan siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja pidetään.

h) LPAI:n määritautipesäkkeen ilmetessä virusisolaatille tehdään laboratoriokokeet viruksen alatyypin yksilöimiseksi taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti; virusisolaatti toimitetaan 51 artiklan 1 kohdassa säädettyyn yhteisön vertailulaboratorioon niin pian kuin se on mahdollista;

7. Edellä 2, 4 ja 5 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä soveltavien jäsenvaltioiden on ilmoitettava niistä komissiolle.

40 artikla

Tiettyjä tiloja koskevat poikkeukset

1. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia 39 artiklan 2 kohdassa ja 39 artiklan 5 kohdan b alakohdassa säädetyistä toimenpiteistä silloin, kun LPAI-tauti puhkeaa ei-kaupallisella tilalla, sirkuksessa, eläintarhassa, lintukaupassa, villieläinpuistossa, aidatulla alueella,

▼B

jolla siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja pidetään tieteellisissä tarkoituksissa tai uhanalaisten lajien taikka virallisesti rekisteröityjen harvinaisten siipikarja- tai muiden vankeudessa pidettyjen linturotujen säilyttämiseen liittyvissä tarkoituksissa edellyttäen, että mainitut poikkeukset eivät vaaranna taudin torjuntaa.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että silloin kun 1 kohdassa säädetty poikkeus on myönnetty, poikkeuksenalaiset siipikarja tai muut vankeudessa pidetyt linnut

a) eristetään tilalla sijaitsevaan rakennukseen ja pidetään siellä. Mikäli tämä ei ole käytännöllistä tai jos lintujen terveys on toimenpiteen vuoksi vaarassa, ne eristetään johonkin muuhun samalla tilalla sijaitsevaan paikkaan, jossa ne eivät pääse kosketuksiin muilla tiloilla sijaitsevan muun siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen kanssa. Toteutetaan kaikki kohtuudella toteutettavissa olevat toimet sen välttämiseksi, että ne eivät pääse kosketuksiin luonnonvaraisten lintujen kanssa;

b) saatetaan lisävalvontaan ja -testaukseen taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti eikä niitä siirretä, kunnes laboratoriokokeet ovat osoittaneet, että ne eivät ole enää merkittävä riski HPAI-taudin leviämiselle, ja että

c) niitä ei siirretä alkuperäiseltä tilaltaan, paitsi teurastusta varten tai toiselle tilalle, joka

   i) sijaitsee samassa jäsenvaltiossa, toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisesti, tai

   ii) toisessa jäsenvaltiossa edellyttäen, että määräjäsenvaltio antaa suostumuksensa.

3. LPAI-taudin puhjetessa hautomoissa toimivaltainen viranomainen voi myöntää riskinarvioinnin perusteella poikkeuksia joistakin tai kaikista 39 artiklassa säädetyistä toimenpiteistä.

4. Jäsenvaltioiden on laadittava yksityiskohtaiset säännöt 1 ja 3 kohdassa säädettyjen poikkeusten soveltamisesta.

5. Jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava komissiolle 1 ja 3 kohdan mukaisesti myönnetyistä poikkeuksista.

6. Komissio tarkastelee tilannetta kyseisen jäsenvaltion kanssa ja komitean piirissä niin pian kuin se on mahdollista.

7. Edellä olevassa 1 kohdassa säädetyllä tavalla myönnetyt poikkeukset huomioon ottaen lintuinfluenssan leviämisen ehkäisemiseen tähtääviä toimenpiteitä voidaan hyväksyä 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2 JAKSO

Erilliset tuotantoyksiköt ja kosketuksissa olleet tilat

41 artikla

Erillisissä tuotantoyksiköissä LPAI-tautipesäkkeiden ilmetessä sovellettavat toimenpiteet

1. Tapauksissa, joissa LPAI-tauti puhkeaa kahdesta tai useammasta erillisestä tuotantoyksiköstä muodostuvalla tilalla, toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia 39 artiklan 2 kohdassa säädetyistä toimenpiteistä terveestä siipikarjasta koostuville tuotantoyksiköille edellyttäen, että tällaiset poikkeukset eivät vaaranna taudin torjuntatoimenpiteitä.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on laadittava yksityiskohtaiset säännöt 1 kohdassa säädettyjen poikkeusten soveltamisesta ottamalla huomioon saatavissa olevat eläinten terveystakeet ja säädettävä vaihtoehtoisista tarkoitukseen sopivista toimenpiteistä.

3. Jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava komissiolle 1 kohdan mukaisesti myönnetyistä poikkeuksista.

4. Komissio tarkastelee tilannetta kyseisen jäsenvaltion kanssa ja komitean piirissä niin pian kuin se on mahdollista.

5. Edellä olevassa 1 kohdassa säädetyllä tavalla myönnetyt poikkeukset huomioon ottaen lintuinfluenssan leviämisen ehkäisemiseen tähtääviä toimenpiteitä voidaan hyväksyä 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

42 artikla

Kosketuksissa olleilla tiloilla sovellettavat toimenpiteet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on epidemiologisen selvityksen perusteella päätettävä, onko tilaa pidettävä kosketuksissa olleena tilana.

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että 7 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan kosketuksissa olleisiin tiloihin, kunnes LPAI-taudin esiintyminen on suljettu pois taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti.

2. Toimivaltainen viranomainen voi epidemiologisen selvityksen perusteella soveltaa 39 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä kosketuksissa olleisiin tiloihin erityisesti, jos tila sijaitsee alueella, jolla siipikarjatiheys on suuri.

Tärkeimmistä perusteista 39 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamiselle kosketuksissa olleilla tiloilla säädetään liitteessä IV.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että siipikarjasta otetaan sitä lopetettaessa näytteet, jotta voidaan vahvistaa tai sulkea pois LPAI-viruksen esiintyminen kyseisillä kosketuksissa olleilla tiloilla taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kaikilla tiloilla, joissa siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja teurastetaan tai lopetetaan ja hävitetään ja joissa myöhemmin todetaan LPAI, rakennukset ja laitumet, joilla lintuja on pidetty, tilojen pihamaat, kaikki todennäköisesti saastuneet välineet sekä siipikarjan, muiden vankeudessa pidettyjen lintujen, ruhojen, lihan, rehun, lannan, lietteen, kuivikkeiden tai minkä tahansa muun todennäköisesti saastuneen aineen tai aineksen kuljetukseen käytetyt ajoneuvot käsitellään yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 JAKSO

Rajoitusvyöhykkeiden muodostaminen

43 artikla

Rajoitusvyöhykkeiden muodostaminen LPAI-tautipesäkkeiden ilmetessä

Toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi LPAI-taudin puhjettua muodostettava rajoitusvyöhyke, joka ympäröi tilaa vähintään yhden kilometrin säteellä.

▼B

44 artikla

Rajoitusvyöhykkeellä sovellettavat toimenpiteet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että rajoitusvyöhykkeellä sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

a) kaikista kaupallisista tiloista on laadittava luettelo mahdollisimman pian;

b) laboratoriokokeet suoritetaan tilaa vähintään yhden kilometrin säteellä ympäröivillä kaupallisilla siipikarjatiloilla taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti;

c) kaikki siipikarjan, muiden vankeudessa pidettyjen lintujen, nuorikkojen, untuvikkojen ja munien siirtäminen rajoitusvyöhykkeen sisällä tai rajoitusvyöhykkeelle edellyttää toimivaltaisen viranomaisen lupaa, ja siihen sovelletaan muita toimivaltaisen viranomaisen sopiviksi katsomia torjuntatoimenpiteitä; tätä rajoitusta ei sovelleta rajoitusvyöhykkeen kautta kuljetukseen maanteitse tai rautateitse lastia purkamatta tai pysähtymättä;

d) siipikarjan, muiden vankeudessa pidettyjen lintujen, nuorikkojen, untuvikkojen ja munien siirtäminen pois rajoitusvyöhykkeeltä on kiellettyä, ellei toimivaltainen viranomainen anna lupaa kuljettaa suoraan

   i) siipikarjaa teurastettavaksi saman jäsenvaltion teurastamoon;

   ii) elävää siipikarjaa samassa jäsenvaltiossa olevalle tilalle tai suojaan, jossa ei ole muuta siipikarjaa; elävää siipikarjaa on pidettävä tilalla 21 päivää ja mainittu tila on asetettava viralliseen valvontaan elävän siipikarjan saapumisen jälkeen;

   iii) untuvikkoja:

      samassa jäsenvaltiossa olevalle tilalle tai tilalla olevaan suojaan; untuvikkoja on pidettävä tilalla 21 päivää ja mainittu tila on asetettava viralliseen valvontaan nuorikkojen saapumisen jälkeen; tai

      jos ne on haudottu munista, jotka ovat peräisin rajoitusvyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevista siipikarjatiloista, jollekin muulle tilalle edellyttäen, että lähettävä hautomo pystyy logistiikkansa ja bioturvallisuutta koskevien työolosuhteidensa perusteella varmistamaan, etteivät untuvikot ole olleet kosketuksissa muihin siitosmuniin tai untuvikkoihin, jotka ovat peräisin rajoitusvyöhykkeen siipikarjaparvista ja joilla on siksi erilainen terveydellinen asema;

   iv) siitosmunia nimettyyn hautomoon; munat ja niiden pakkaukset on desinfioitava ennen matkaan lähettämistä, ja näiden munien jäljittäminen on varmistettava;

   v) syötäväksi tarkoitettuja munia pakkaamoon edellyttäen, että ne pakataan kertakäyttöpakkauksiin ja että kaikkia toimivaltaisen viranomaisen edellyttämiä bioturvallisuustoimenpiteitä sovelletaan;

   vi) munia asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan X jakson II luvussa mainittuun munatuotteita valmistavaan laitokseen sekä esi- ja jatkokäsittelemiseksi asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteessä II olevan XI luvun mukaisesti rajoitusvyöhykkeellä tai sen ulkopuolella;

   vii) munia hävitettäväksi;

e) ruhot on hävitettävä;

▼B

f) rajoitusvyöhykkeen tiloille tulevien tai tiloilta poistuvien henkilöiden on noudatettava asianmukaisia bioturvallisuustoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää lintuinfluenssan leviäminen;

g) elävän siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen, rehun, lannan, lietteen ja kuivikkeiden sekä minkä tahansa muun todennäköisesti saastuneen aineen tai ainesten kuljetukseen käytetyt ajoneuvot ja kalusto on puhdistettava ja desinfioitava viipymättä saastumisen jälkeen yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti;

h) siipikarjaa, muita vankeudessa pidettyjä lintuja tai kotieläinlajien nisäkkäitä ei saa tuoda tilalle tai viedä tilalta ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa. Tämä rajoitus ei koske nisäkkäitä, jotka päästetään ainoastaan ihmisille tarkoitettuihin oleskelutiloihin, joissa

   i) ne eivät ole kosketuksissa tilan siipikarjaan tai muihin vankeudessa pidettyihin lintuihin, ja

   ii) niillä ei ole pääsyä häkkeihin tai alueisiin, joissa kyseistä tilan siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja pidetään.

i) käytettyjen pehkujen, lannan tai lietteen siirtäminen tai levittäminen kielletään, ellei toimivaltainen viranomainen anna siihen lupaa; lannan tai lietteen siirtäminen rajoitusvyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta bioturvallisuustoimenpiteitä noudattaen voidaan kuitenkin sallia nimettyyn laitokseen käsiteltäväksi tai varastoimiseksi väliaikaisesti, minkä jälkeen se on käsiteltävä mahdollisesti esiintyvien lintuinfluenssavirusten tuhoamiseksi asetuksen (EY) N:o 1774/2002 tai 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen mahdollisesti vahvistettavien erityissääntöjen mukaisesti;

j) näyttelyt, markkinat, esitykset tai muut siipikarjan taikka muiden vankeudessa pidettyjen lintujen kokoamiset kielletään, ellei toimivaltainen viranomainen anna niihin lupaa;

k) siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja ei saa käyttää riistan istutukseen.

2. Toimivaltainen viranomainen voi riskinarvioinnin perusteella ottaa käyttöön muita toimenpiteitä tässä jaksossa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi, ja sen on ilmoitettava niistä komissiolle.

3. Lisätoimenpiteistä lintuinfluenssan leviämisen estämiseksi voidaan päättää 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

45 artikla

Toimenpiteiden voimassaoloaika

Tässä jaksossa säädetyt toimenpiteet on pidettävä voimassa

a) vähintään 21 päivän ajan siitä, kun tartuntatilan alustava puhdistus ja desinfiointi yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti on saatu valmiiksi, ja kunnes toimivaltaiset viranomaiset katsovat rajoitusvyöhykkeellä taudinmäärityskäsikirjan ja riskinarvioinnin mukaisesti suoritettujen tutkimusten ja laboratoriokokeiden perusteella, että LPAI-taudin leviämisriski on häviävän pieni;

▼B

b) vähintään 42 päivän ajan tautipesäkkeen vahvistamisesta ja kunnes toimivaltaiset viranomaiset katsovat rajoitusvyöhykkeellä taudinmäärityskäsikirjan ja riskinarvioinnin mukaisesti suoritettujen tutkimusten ja laboratoriokokeiden perusteella, että LPAI-taudin leviämisriski on häviävän pieni;

c) minkä tahansa muun ajan ja 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vahvistettavin edellytyksin.

46 artikla

Poikkeukset

1. Kun LPAI-tauti on vahvistettu hautomossa, toimivaltainen viranomainen voi riskinarvioinnin perusteella poiketa joistakin tai kaikista 43 ja 44 artiklassa säädetyistä toimenpiteistä.

2. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia tässä jaksossa säädetyistä toimenpiteistä silloin, kun HPAI-tauti puhkeaa ei-kaupallisella tilalla, sirkuksessa, eläintarhassa, lintukaupassa, villieläinpuistossa tai aidatulla alueella, jolla siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja pidetään tieteellisissä tarkoituksissa tai uhanalaisten lajien taikka virallisesti rekisteröityjen harvinaisten siipikarja- tai muiden vankeudessa pidettyjen linturotujen säilyttämiseen liittyvissä tarkoituksissa edellyttäen, että mainitut poikkeukset eivät vaaranna taudin torjuntaa.

3. Edellä olevassa 1 ja 2 kohdassa säädetyn poikkeuksen myöntävien jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava siitä komissiolle.

4. Komissio tarkastelee tilannetta kyseisen jäsenvaltion kanssa ja komitean piirissä niin pian kuin se on mahdollista.

5. Edellä olevassa 1 ja 2 kohdassa säädetyllä tavalla myönnetyt poikkeukset huomioon ottaen lintuinfluenssan leviämisen estämiseen tähtääviä toimenpiteitä voidaan hyväksyä 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

VI LUKU

TOIMENPITEET, JOILLA PYRITÄÄN VÄLTTÄMÄÄN LINTUPERÄISTEN INFLUENSSAVIRUSTEN LEVIÄMINEN MUIHIN LAJEIHIN

47 artikla

Sikoja ja muita lajeja koskevat laboratoriokokeet ja muut toimenpiteet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että lintuinfluenssan vahvistuttua millä tahansa tilalla, kaikille tilalla oleville sioille suoritetaan asianmukaiset taudinmäärityskäsikirjan mukaiset laboratoriokokeet sen vahvistamiseksi tai poissulkemiseksi, että kyseisillä sioilla on tai on ollut lintuinfluenssavirustartunta.

Sikoja ei saa siirtää pois tilalta, ennen kuin mainittujen kokeiden tulokset ovat selvillä.

2. Kun 1 kohdassa säädetyt laboratoriokokeet vahvistavat positiiviset havainnot sikojen lintuinfluenssaviruksiksi, toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan siirtää mainitut siat muille sikatiloille tai nimettyihin teurastamoihin edellyttäen, että myöhemmät asianmukaiset kokeet ovat osoittaneet lintuinfluenssan leviämisriskin häviävän pieneksi.

▼B

3. Kun 1 kohdassa säädetyt laboratoriokokeet vahvistavat vakavan terveysuhan olemassaolon, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että siat lopetetaan niin pian kuin mahdollista virallisessa tarkkailussa ja direktiivin 93/119/EY mukaisesti, jotta estetään lintuinfluenssaviruksen leviäminen erityisesti kuljetuksen aikana.

4. Toimivaltainen viranomainen voi lintuinfluenssan vahvistuttua jollain tilalla soveltaa riskinarvioinnin perusteella 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä muihin tilalla oleviin nisäkkäisiin ja ulottaa nämä toimenpiteet kosketuksissa olleisiin tiloihin.

5. Jäsenvaltioiden on komitean piirissä ilmoitettava komissiolle kokeiden tuloksista ja 1–4 kohdan nojalla sovelletuista toimenpiteistä.

6. Jos lintuinfluenssaviruksen esiintyminen vahvistetaan jonkin tilan sioissa tai muissa nisäkkäissä, toimivaltainen viranomainen voi ryhtyä valvontatoimenpiteisiin taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti lintuinfluenssaviruksen leviämisen havaitsemiseksi.

7. Lisätoimenpiteitä, joilla estetään lintuperäisten influenssavirusten leviäminen muihin lajeihin, voidaan hyväksyä 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

VII LUKU

PUHDISTUS, DESINFIOINTI JA SIIPIKARJAKANNAN UUSIMINEN

48 artikla

Puhdistus, desinfiointi ja menettelyt lintuinfluenssaviruksen hävittämiseksi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) lintuinfluenssaviruksista saastuneiden tai todennäköisesti saastuneiden tilojen ja tiloilla olevien aineiden tai ainesten puhdistus, desinfiointi ja käsittely suoritetaan virallisessa tarkkailussa noudattaen

   i) virkaeläinlääkärin ohjeita, sekä

   ii) liitteessä VI vahvistettuja puhdistusta, desinfiointia ja käsittelyä koskevia periaatteita ja menettelyjä.

b) siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja ei saa pitää sellaisen tilan, jolla on vahvistettu lintuinfluenssa, siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen käyttämällä maalla tai laitumilla, ennen kuin toimivaltainen viranomainen katsoo, että tilalla esiintyneet lintuinfluenssavirukset on poistettu tai tehty tehottomiksi.

c) lintuinfluenssaviruksista saastuneiden tai todennäköisesti saastuneiden teurastamojen, ajoneuvojen, perävaunujen tai muiden kuljetusvälineiden tai rajatarkastusasemien sekä niissä tai niillä olevien aineiden tai ainesten puhdistus, desinfiointi ja käsittely suoritetaan virallisessa tarkkailussa virkaeläinlääkärin ohjeiden mukaisesti;

d) kaikki niissä tai niillä olevat lintuinfluenssaviruksista saastuneet tai todennäköisesti saastuneet välineet, aineet tai ainekset, joita ei voida tehokkaasti puhdistaa ja desinfioida tai käsitellä, tuhotaan;

▼B

e) käytettävät desinfiointiaineet ja niiden pitoisuudet ovat toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiä.

49 artikla

Tilojen siipikarjakannan uusiminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 2–6 kohtia noudatetaan 11 ja 39 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamisen jälkeen.

2. Kaupallisten siipikarjatilojen siipikarjakantaa ei saa uusia niiden 21 päivän aikana, jotka seuraavat lopullisen puhdistuksen ja desinfioinnin valmiiksi saamista siten kuin 48 artiklassa säädetään.

3. Seuraavat toimenpiteet on suoritettava niiden 21 päivän aikana, jotka seuraavat kaupallisten siipikarjatilojen siipikarjakannan uusimispäivää:

a) virkaeläinlääkäri suorittaa siipikarjalle vähintään yhden kliinisen tutkimuksen. Kyseinen kliininen tutkimus tai, jos tutkimuksia on useampia kuin yksi, viimeinen kliininen tutkimus suoritetaan mahdollisimman lähellä edellä mainitun 21 päivän määräajan päättymistä;

b) laboratoriokokeet suoritetaan taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti;

c) kannan uusimisvaiheessa kuollut siipikarja testataan taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti;

d) kaupalliselle siipikarjatilalle tulevien tai tiloilta poistuvien henkilöiden on noudatettava asianmukaisia bioturvallisuustoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää lintuinfluenssan leviäminen;

e) siipikarjaa ei saa viedä pois kaupalliselta siipikarjatilalta kannan uusimisvaiheen aikana ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa;

f) omistajan on pidettävä kirjaa tuotantotiedoista, tautisuus ja kuolleisuus mukaan lukien, jotka on säännöllisesti saatettava ajan tasalle;

g) merkittävät muutokset f alakohdassa tarkoitetuissa tuotantotiedoissa ja muut poikkeavuudet ilmoitetaan välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Toimivaltainen viranomainen voi määrätä riskinarvioinnin perusteella, että 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä on sovellettava muihin tiloihin kuin kaupallisiin siipikarjatiloihin tai muihin kaupallisella siipikarjatilalla oleviin lajeihin.

5. Kosketuksissa olleiden tilojen siipikarjakannan uusimisen on tapahduttava toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisesti riskiarvioinnin pohjalta.

VIII LUKU

DIAGNOSTISET MENETTELYT, TAUDINMÄÄRITYSKÄSIKIRJA JA VERTAILULABORATORIOT

50 artikla

Diagnostiset menettelyt ja taudinmäärityskäsikirja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lintuinfluenssan siipikarjassa tai muissa vankeudessa pidetyissä linnuissa esiintymisen tai

▼B

lintuinfluenssaviruksen nisäkkäissä esiintymisen toteamiseen tarkoitetut diagnostiset menetelmät, näytteenotto ja laboratoriotestaus suoritetaan taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti yhdenmukaisen taudinmäärityksen varmistamiseksi.

Käsikirja on hyväksyttävä 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen viimeistään 3 päivänä elokuuta 2006. Samaa menettelyä on noudatettava käsikirjaa myöhemmin muutettaessa.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa säädetyssä taudinmäärityskäsikirjassa on vahvistettava vähintään seuraavaa:

a) bioturvallisuuden vähimmäisvaatimukset ja laatustandardit, joita niiden hyväksyttyjen laboratorioiden on noudatettava, jotka suorittavat kokeita lintuinfluenssan taudinmääritystä varten,

b) perusteet ja menettelyt, joita on noudatettava suoritettaessa kliinisiä tai *post mortem* -tarkastuksia, joilla vahvistetaan tai suljetaan pois lintuinfluenssan esiintyminen;

c) perusteet ja menettelyt, joita on noudatettava kerättäessä näytteitä siipikarjasta tai muista vankeudessa pidetyistä linnuista niitä laboratoriokokeita varten, joilla vahvistetaan tai suljetaan pois lintuinfluenssan esiintyminen; myös näytteenottomenetelmät tämän direktiivin mukaisesti suoritettavia serologisia tai virologisia seulontoja varten;

d) lintuinfluenssan taudinmäärityksessä käytettävät laboratoriokokeet, mukaan luettuna

   i) kokeet erotusdiagnostiikkaa varten;

   ii) HPAI- ja LPAI-virusten erottamistestit;

   iii) rokotettujen lintujen ja lintuinfluenssan luonnonkannasta tartunnan saaneiden lintujen erottamiseen soveltuvat testit;

   iv) laboratoriokokeiden tulosten arviointiperusteet;

e) lintuinfluenssaviruksen isolaattien tyyppimääritykseen tarkoitetut laboratoriotekniikat.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkimukseen, taudinmääritykseen tai rokotteen valmistukseen tarkoitettuja lintuinfluenssaviruksia, niiden genomeja ja antigeenejä sekä rokotteita käsitellään ja käytetään ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen hyväksymissä paikoissa, laitoksissa tai laboratorioissa, joissa taataan asianmukaiset bioturvallisuusvaatimukset.

Luettelo hyväksytyistä paikoista, laitoksista ja laboratorioista on toimitettava komissiolle 30 päivään syyskuuta mennessä 2007 ja pidettävä ajan tasalla.

51 artikla

Vertailulaboratoriot

1. Liitteen VII 1 kohdassa mainittu laboratorio on yhteisön vertailulaboratorio lintuinfluenssaa varten (jäljempänä ”yhteisön vertailulaboratorio”).

Ellei päätöksessä 90/424/ETY muutoin säädetä, yhteisön vertailulaboratorio suorittaa liitteen VII 2 osassa luetellut toimet ja tehtävät.

▼M1

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä kansallinen vertailulaboratorio ja ilmoitettava sitä koskevat tiedot sekä tietoihin myöhemmässä vaiheessa

▼M1

mahdollisesti tehtävät muutokset toisten jäsenvaltioiden ja yleisön saataville tavalla, joka voidaan määritellä 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset vertailulaboratoriot

a) suorittavat liitteessä VIII vahvistetut toimet ja tehtävät;

b) vastaavat taudinmäärityksen standardien ja menetelmien yhteensovittamisesta kussakin jäsenvaltiossa liitteen VIII mukaisesti ja yhteistyössä yhteisön vertailulaboratorion kanssa.

4. Yhteisön vertailulaboratorio ylläpitää tiivistä yhteistyötä ja yhteyksiä Kansainvälisen eläinkulkutautiviraston OIE:n sekä YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön FAO:n lintuinfluenssan tunnistamisen vertailulaboratorion ja tarvittaessa muiden kansainvälisesti tunnustettujen laboratorioiden kanssa yhteisön sisällä varmistaakseen kansallisten vertailulaboratorioiden koulutuksen, osaamisen ja tukemisen jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa.

IX LUKU

ROKOTUKSET

1 JAKSO

Yleinen rokotuskielto

52 artikla

Lintuinfluenssarokotteiden valmistus, myynti ja käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) rokottaminen lintuinfluenssaa vastaan kielletään niiden alueella, paitsi 2 ja 3 jaksossa säädetyissä tapauksissa;

b) lintuinfluenssarokotteiden käsittely, valmistus, varastointi, toimittaminen, jakelu ja myynti niiden alueella suoritetaan virallisessa tarkkailussa;

c) käytetään ainoastaan eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ([1]) ja ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 ([2]) mukaisesti luvan saaneita rokotteita.

2. Lintuinfluenssarokotteiden toimitus- ja varastointiolosuhteita yhteisössä koskevia sääntöjä voidaan hyväksyä 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

([1]) EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/28/EY (EUVL L 136, 30.4.2004, s. 58).
([2]) EUVL L 136, 30.4.2004, s. 1.

▼B

2 JAKSO

Hätärokotukset

53 artikla

Siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen hätärokotukset

1. Jäsenvaltio voi ottaa käyttöön siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen hätärokotukset lyhyen aikavälin toimenpiteenä tautipesäkkeen leviämisen estämiseksi tämän jakson mukaisesti, kun riskinarvioinnin mukaan on olemassa merkittävä ja välitön uhka, että lintuinfluenssa leviää kyseisessä jäsenvaltiossa tai kyseiseen jäsenvaltioon, ja kun yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) tauti on puhjennut kyseisessä jäsenvaltiossa;

b) tauti on puhjennut lähellä sijaitsevassa jäsenvaltiossa tai

c) lintuinfluenssa on vahvistettu siipikarjassa tai muissa vankeudessa pidetyissä linnuissa lähellä sijaitsevassa kolmannessa maassa.

2. Kun jäsenvaltio aikoo ottaa käyttöön 1 kohdassa säädetyn hätärokotuksen, sen on toimitettava hätärokotussuunnitelma komission hyväksyttäväksi.

Suunnitelman on oltava DIVA-strategian mukainen, ja siinä on annettava vähintään seuraavat tiedot:

a) tautitilanne, joka on johtanut hätärokotuksen soveltamiseen;

b) maantieteellinen alue, jolla hätärokottaminen on tarkoitus toteuttaa, ja tällä alueella sijaitsevien tilojen lukumäärä sekä rokotusten kohteena olevien tilojen määrä, jos se eroaa edellisestä;

c) rokotettavat siipikarja- tai muut vankeudessa pidetyt lintulajit sekä -luokat tai tarvittaessa siipikarjaosastot tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osastot;

d) rokotettavan siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen arvioitu lukumäärä;

e) yhteenveto rokotteen ominaisuuksista;

f) hätärokotusohjelman ennakoitu kesto;

g) rokotettujen siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen siirtämistä koskevat erityismääräykset, joilla ei rajoiteta IV luvun 3, 4 ja 5 jaksossa ja V luvun 3 jaksossa säädettyjen toimenpiteiden toteuttamista;

h) perusteet, joiden mukaan päätetään hätärokotusten soveltamisesta kosketuksissa olleisiin tiloihin;

i) kirjan pitäminen rokotetuista siipikarjasta ja muista vankeudessa pidetyistä linnuista sekä niiden rekisteröinti;

j) tiloilla, joilla hätärokotukset on määrä suorittaa, ja muilla hätärokotusalueella sijaitsevilla tiloilla epidemiologisen tilanteen seuraamiseksi suoritettavat kliiniset ja laboratoriokokeet, hätärokotusohjelman tehokkuus ja rokotettujen siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen siirtämisen valvonta.

▼B

3. Hätärokotuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan vahvistaa 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

54 artikla

Hätärokotussuunnitelmien hyväksyminen

1. Komissio tutkii välittömästi 53 artiklan 2 kohdassa säädetyn hätärokotussuunnitelman kyseisen jäsenvaltion kanssa ja tarkastelee tilannetta komiteassa niin pian kuin se on mahdollista.

2. Hätärokotussuunnitelma on hyväksyttävä 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Hätärokotussuunnitelman hyväksyminen saattaa pitää sisällään toimenpiteitä, joilla rajoitetaan siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen ja niistä saatavien tuotteiden siirtämistä. Mainittuihin toimenpiteisiin saattaa kuulua määrättyjä siipikarjaosastoja ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osastoja koskevia rajoituksia ja rajoitusvyöhykkeiden vahvistaminen.

55 artikla

Poikkeukset

1. Edellä olevasta 54 artiklasta poiketen jäsenvaltiot voivat soveltaa hätärokotuksia ennen hätärokotussuunnitelman hyväksymistä edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

a) hätärokotussuunnitelma ja päätös soveltaa hätärokotuksia on saatettava komission tietoon ennen hätärokotusten aloittamista;

b) kyseisen jäsenvaltion on kiellettävä siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen sekä niistä saatujen tuotteiden siirtäminen muutoin kuin liitteessä IX säädettyjen ehtojen mukaisesti;

c) päätös toteuttaa hätärokotuksia ei vaaranna taudin torjuntaa.

2. Kun jäsenvaltio soveltaa 1 kohdassa säädettyä poikkeusta, tautitilanne ja hätärokotussuunnitelma on käytävä läpi komiteassa niin pian kuin se on mahdollista.

3. Sovellettavat toimenpiteet voidaan hyväksyä tai niitä voidaan muuttaa 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3 JAKSO

Ennalta ehkäisevät rokotukset

56 artikla

Siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen ennalta ehkäisevät rokotukset

1. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen ennalta ehkäisevät rokotukset pitkän aikavälin toimenpiteenä tämän jakson mukaisesti, kun ne riskinarvioinnin perusteella katsovat, että niiden alueen tietyt osat, tietyntyyppinen siipikarjankasvatus, tietyt siipikarja- tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen luokat taikka siipikarjaosastot tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osastot ovat lintuinfluenssariskille alttiina.

▼B

2. Kun jäsenvaltio aikoo ottaa käyttöön 1 kohdassa säädetyn ennalta ehkäisevän rokotuksen, sen on toimitettava rokotussuunnitelma komission hyväksyttäväksi.

Suunnitelman on oltava DIVA-strategian mukainen, ja siinä on annettava vähintään seuraavat tiedot:

a) selkeä kuvaus rokottamisen syistä, mukaan luettuna tautihistoria;

b) alue, siipikarjankasvatuksen tyyppi, tietyt siipikarja- tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen luokat taikka siipikarjaosastot tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osastot, joilla tai joissa ennalta ehkäisevä rokottaminen on tarkoitus toteuttaa, ja kyseisellä alueella sijaitsevien tilojen lukumäärä sekä rokotusten kohteena olevien tilojen määrä, jos se eroaa edellisestä;

c) rokotettavat siipikarja- ja muut vankeudessa pidetyt lintulajit sekä -luokat tai tarvittaessa siipikarjaosastot tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osastot;

d) rokotettavan siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen arvioitu lukumäärä;

e) yhteenveto rokotteen ominaisuuksista;

f) rokotusohjelman ennakoitu kesto;

g) rokotettujen siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen siirtämistä koskevat erityismääräykset, joilla ei rajoiteta IV luvun 3, 4 ja 5 jaksossa ja V luvun 3 jaksossa säädettyjen toimenpiteiden toteuttamista;

h) kirjan pitäminen rokotetuista siipikarjasta ja muista vankeudessa pidetyistä linnuista sekä niiden rekisteröinti;

i) tiloilla, joilla ennalta ehkäisevät rokotukset on määrä suorittaa, taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti suoritettavat laboratoriokokeet samanaikaisesti valvonnan ja testauksen kanssa, joka kohdistetaan sopivaan määrään rokotusalueen muita tiloja tai siipikarja- tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osastoja epidemiologisen tilanteen seuraamiseksi, rokotusohjelman tehokkuus sekä rokotettujen siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen siirtämisen valvonta.

3. Ennalta ehkäiseviä rokotuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan vahvistaa 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

57 artikla

Ennalta ehkäiseviä rokotuksia koskevien suunnitelmien hyväksyminen

1. Komissio tutkii välittömästi 56 artiklan 2 kohdassa säädetyn rokotussuunnitelman kyseisen jäsenvaltion kanssa ja tarkastelee tilannetta komiteassa niin pian kuin se on mahdollista.

2. Rokotussuunnitelma on hyväksyttävä 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Rokotussuunnitelman hyväksyminen saattaa pitää sisällään toimenpiteitä, joilla rajoitetaan siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen ja niistä saatavien tuotteiden siirtämistä. Mainittuihin toimenpiteisiin

▼B

saattaa kuulua määrättyjä siipikarjaosastoja ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osastoja koskevia rajoituksia ja rajoitusvyöhykkeiden vahvistaminen.

4 JAKSO

Rokotepankit

58 artikla

Yhteisön rokotepankki

1. Direktiivin 2001/82/EY tai asetuksen (EY) N:o 726/2004 mukaisesti hyväksyttyjen yhteisön lintuinfluenssarokotteiden varastointiin voidaan perustaa yhteisön rokotepankki 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltiot voivat komissiolle esitettävästä pyynnöstä saada rokotteita yhteisön rokotepankista.

3. Komissio voi toimittaa rokotteita kolmansille maille, kun se on yhteisön edun mukaista.

Ellei yhteisön ja kolmansien maiden välisissä sopimuksissa toisin mainita, kolmansille maille annetaan lupa käyttää yhteisön rokotepankkia 64 artiklan 3 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti edellyttäen, että komissio ja kyseinen kolmas maa hyväksyvät mainitun menettelyn mukaisesti yksityiskohdat, joiden mukaisesti taloudellinen ja tekninen yhteistyö järjestetään.

59 artikla

Kansalliset rokotepankit

1. Jäsenvaltiot voivat 62 artiklassa säädetyn valmiussuunnitelman puitteissa perustaa tai säilyttää kansallisen rokotepankin direktiivin 2001/82/EY 5–15 artiklan mukaisesti hätä- tai ennalta ehkäiseviin rokotustarkoituksiin hyväksyttyjen lintuinfluenssarokotteiden varastoimista varten.

2. Kansallisen rokotepankin säilyttävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle varastoitujen rokotteiden määrät ja tyypit.

X LUKU

YHTEISÖN TARKASTUKSET, SEURAAMUKSET JA VALMIUSSUUNNITELMAT

60 artikla

Yhteisön tarkastukset

Komission asiantuntijat voivat tehdä tarkastuskäyntejä yhteistyössä toimivaltaisen viranomaisen kanssa siinä laajuudessa kuin se on välttämätöntä tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen kannalta komission asiantuntijoiden jäsenvaltioissa paikalla tekemiä eläinlääkintäalan tarkastuksia koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä 4 päivänä helmikuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/139/EY ([1]) sekä rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia

([1]) EYVL L 38, 12.2.1998, s. 10.

▼B

koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ([1]) 45 artiklan mukaisesti.

61 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän direktiivin mukaisesti annettaviin kansallisiin säännöksiin kohdistuvien rikkomusten seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen niiden täytäntöönpanon. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset komissiolle tiedoksi viimeistään 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittuna päivänä sekä ilmoitettava sille viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

62 artikla

Valmiussuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on laadittava liitteen X mukainen valmiussuunnitelma, jossa tarkennetaan taudinpuhkeamistilanteessa toteutettavat kansalliset toimenpiteet, ja toimitettava se komission hyväksyttäväksi.

2. Suunnitelman on mahdollistettava sellaisten laitteiden, välineiden, henkilöstön ja kaikkien muiden tarveaineiden saanti, jotka ovat välttämättömiä tautipesäkkeen hävittämiseksi nopeasti ja tehokkaasti. Siinä on osoitettava kaikkien kaupallisten siipikarjatilojen lukumäärä ja sijainti. Suunnitelmassa on ilmoitettava kyseisillä kaupallisilla tiloilla mahdollisesti olevan siipikarjan enimmäismäärä lajikohtaisesti. Jäsenvaltioiden on myös arvioitava mahdollisessa hätärokottamisessa tarvittavan rokotteen määrä.

3. On oltava voimassaolevat säännökset eri alojen toimivaltaisten viranomaisten, erityisesti eläinten terveydestä, kansanterveydestä, ympäristöasioista sekä työntekijöiden terveydestä ja turvallisuudesta vastaavien viranomaisten välisestä läheisestä yhteistyöstä erityisesti asianmukaisen riskejä koskevan tiedottamisen varmistamiseksi maanviljelijöille, siipikarja-alalla työskenteleville ja väestölle.

4. Komissio tutkii valmiussuunnitelmat määritelläkseen, voidaanko niiden avulla saavuttaa asetettu tavoite, ja ehdottaa kyseiselle jäsenvaltiolle mahdollisesti tarvittavia muutoksia varmistaakseen erityisesti sen, että valmiussuunnitelmat ovat sopusoinnussa muiden jäsenvaltioiden suunnitelmien kanssa.

Valmiussuunnitelmat on hyväksyttävä 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Samaa menettelyä on noudatettava suunnitelmaa myöhemmin muutettaessa.

5. Jäsenvaltion on saatettava valmiussuunnitelma ajan tasalle vähintään viiden vuoden välein ja toimitettava se komissiolle hyväksyttäväksi 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Edellä 1–4 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi voidaan 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksyä

([1]) EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1. Oikaistu toisinto EUVL L 191, 28.5.2004, s. 1.

▼B

muita sääntöjä lintuinfluenssan nopean ja tehokkaan hävittämisen varmistamiseksi, mukaan luettuna taudintorjuntakeskuksia, asiantuntijaryhmiä ja reaaliaikaisia hälytysharjoituksia koskevat säännökset.

XI LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTA JA KOMITEAMENETTELY

63 artikla

Täytäntöönpanovalta

1. Tämän direktiivin täytäntöön panemisen edellyttämät yksityiskohtaiset säännöt on hyväksyttävä 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, ja nimenomaisesti erityissäännöt, jotka koskevat

a) ruhojen hävittämistä, sekä

b) saastuneiden tai saastuneiksi epäiltyjen rehun, kuivikkeiden, käytettyjen pehkujen, lannan ja lietteen siirtämistä ja käsittelyä.

2. Mahdolliset muutokset, jotka ovat tarpeen liitteiden mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen, on vahvistettava 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Epidemiologisen tilanteen vaatimat yksityiskohtaiset säännöt, joilla täydennetään tässä direktiivissä säädettyjä torjunnan vähimmäistoimenpiteitä, on hyväksyttävä 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. Väliaikaiset hätätoimenpiteet, joihin on syynä muiden kuin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lintuperäisten influenssavirusten aiheuttama vakava terveysuhka, on hyväksyttävä 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY ([1]) 9 artiklassa tai eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ([2]) 10 artiklassa säädettyjen suojatoimenpiteiden soveltamista.

64 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 178/2002 ([3]) perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

([1]) EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/41/EY (EUVL L 157, 30.4.2004, s. 33).

([2]) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/33/EY (EYVL L 315, 19.11.2002, s. 14).

([3]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1642/2003 (EUVL L 245, 29.9.2003, s. 4).

▼B

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Mainitun päätöksen 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan 15 päiväksi.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

XII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

65 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 92/40/ETY 1 päivästä heinäkuuta 2007 alkaen. Viittauksia direktiiviin 92/40/ETY on pidettävä viittauksina tähän direktiiviin tämän direktiivin liitteessä XI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

66 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Lintuinfluenssan torjumiseksi tarkoitettujen valmiussuunnitelmien, jotka on hyväksytty direktiivin 92/40/ETY 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja jotka ovat voimassa 1 päivänä heinäkuuta 2007, soveltamista on tämän direktiivin tarkoituksessa jatkettava.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin 30 päivään syyskuuta 2007 mennessä toimitettava komissiolle mainittujen valmiussuunnitelmien muutokset, jotta ne olisivat tämän direktiivin mukaisia.

Muutetut suunnitelmat on hyväksyttävä 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Muita lintuinfluenssan torjuntaa koskevia siirtymäsäännöksiä voidaan antaa ennen tämän direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

67 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2007. Niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle tästä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetulta alalta antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

▼B

68 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

69 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

(Direktiivin 2 artiklassa tarkoitettu)

Lintuinfluenssan määritelmä

1. ”lintuinfluenssalla” (*avian influenza*) tarkoitetaan seuraavien influenssa A-virusten aiheuttamaa siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen tartuntaa:

   a) alatyypit H5 tai H7, tai

   b) suonensisäisen patogeenisuuden indeksi (IVPI) kuusiviikkoisilla kananpojilla on suurempi kuin 1,2;

2. ”korkeapatogeenisellä lintuinfluenssalla (HPAI)” tarkoitetaan siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen tartuntaa, jonka aiheuttavat

   a) alatyyppien H5 tai H7 lintuinfluenssavirukset, joilla on geenijaksoja, jotka koodaavat useita hemagglutiniinimolekyylin katkaisukohdalla sijaitsevia emäksisiä aminohappoja ja jotka ovat samanlaisia kuin muilla HPAI-viruksilla, mikä osoittaa, että hemagglutiniinimolekyylin voi halkaista kaikissa kudoksissa esiintyvä isäntäorganismin proteaasi, tai

   b) lintuinfluenssavirukset, joissa suonensisäisen patogeenisuuden indeksi kuusiviikkoisilla kananpojilla on suurempi kuin 1,2.

3. ”matalapatogeenisellä lintuinfluenssalla (LPAI)” tarkoitetaan siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen tartuntaa, jonka aiheuttavat alatyyppien H5 tai H7 lintuinfluenssavirukset ja joka ei sisälly 2 kohdan määritelmään.

▼B

LIITE II

(Direktiivin 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu)

Taudista ilmoittaminen ja muut epidemiologiset tiedot, jotka jäsenvaltioiden on annettava

1. Jäsenvaltion on ilmoitettava 24 tunnin kuluessa primääritautipesäkkeen vahvistamisesta tai lintuinfluenssan toteamisesta teurastamossa tai kuljetusvälineessä direktiivin 82/894/ETY 5 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen:

   a) ilmoituksen päivämäärä;

   b) ilmoituksen kellonaika;

   c) kyseisen jäsenvaltion nimi;

   d) taudin nimi;

   e) tautipesäkkeiden lukumäärä tai lintuinfluenssan positiivisten havaintojen lukumäärä teurastamossa tai kuljetusvälineessä;

   f) ensimmäisen tautiepäilyn päivämäärä;

   g) vahvistamispäivä;

   h) vahvistamisessa käytetyt menetelmät;

   i) onko tauti vahvistettu tilalla, teurastamossa vai kuljetusvälineessä;

   j) lintuinfluenssan tautipesäkkeen tai teurastamossa taikka kuljetusvälineessä tehdyn positiivisen havainnon maantieteellinen sijainti;

   k) sovelletut taudintorjuntatoimenpiteet.

2. Kun teurastamoista tai kuljetusvälineistä on saatu positiiviset havainnot, kyseisen jäsenvaltion on 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi toimitettava seuraavat tiedot:

   a) tartunnalle alttiiden siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen arvioitu lukumäärä luokittain teurastamossa tai kuljetusvälineessä;

   b) kuolleiden siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen arvioitu lukumäärä luokittain teurastamossa tai kuljetusvälineessä;

   c) kussakin siipikarjaluokassa tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen luokassa todettu kuolleisuus ja sen siipikarjan tai niiden muiden vankeudessa pidettyjen lintujen arvioitu lukumäärä, jossa tai joissa lintuinfluenssa on vahvistettu;

   d) teurastamossa tai kuljetusvälineessä lopetettujen tai teurastettujen siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen arvioitu lukumäärä;

   e) hävitettyjen siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen arvioitu lukumäärä;

   f) teurastamon osalta etäisyys lähimpään kaupalliseen tilaan, jossa pidetään siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja;

   g) tartunnan saaneen siipikarjan tai ruhojen alkuperätilan tai -tilojen sijainti.

3. Uusintatautipesäkkeiden osalta 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava direktiivin 82/894/ETY 4 artiklan ensimmäisessä kohdassa asetetuissa määräajoissa.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että tautipesäkkeestä tai teurastamossa taikka kuljetusvälineessä tehdystä lintuinfluenssan positiivisesta havainnosta 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti annettavia tietoja täydennetään mahdollisimman pian komissiolle ja muille jäsenvaltioille toimitettavalla kirjallisella selvityksellä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:

   a) päivämäärä, jona tilalla, teurastamossa tai kuljetusvälineessä olevat siipikarja tai muut vankeudessa pidetyt linnut lopetettiin ja niiden ruhot

▼B

hävitettiin tai ne teurastettiin;

b) lintuinfluenssan mahdollista alkuperää koskevat tiedot tai todellinen alkuperä, jos se on saatu selville;

c) tiedot torjuntajärjestelmästä, joka on perustettu sen varmistamiseksi, että voimassa olevat toimenpiteet, joiden avulla valvotaan eläinten siirtämistä, pannaan tehokkaasti täytäntöön;

d) kun lintuinfluenssa on todettu teurastamossa tai kuljetusvälineessä, taudinaiheuttajaviruksen geenityyppi;

e) kun siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja on lopetettu tai teurastettu kosketuksissa olleilla tiloilla tai tiloilla, joissa on siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja, joiden epäillään saaneen tartunnan lintuinfluenssaviruksesta, tiedot

   i) lopettamisen tai teurastuksen päivämäärästä ja kullakin tilalla kustakin luokasta lopetettujen siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen arvioidusta lukumäärästä;

   ii) tartunnan lähteen ja kunkin kosketuksissa olleen tilan välisestä epidemiologisesta yhteydestä tai muista syistä, jotka ovat aiheuttaneet epäilyn lintuinfluenssasta;

   iii) kun kosketuksissa olleiden tilojen siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja ei ole lopetettu tai teurastettu, on annettava tiedot syistä, joiden perusteella ne päätettiin jättää lopettamatta tai teurastamatta.

5. Kun lintuinfluenssa vahvistetaan yhteisöön tai yhteisön rajoille tuotavissa elävässä siipikarjassa, muissa vankeudessa pidetyissä linnuissa tai siipikarjatuotteissa rajatarkastusasemilla tai karanteenitiloissa taikka karanteenikeskuksissa, jotka toimivat tuonnista annetun yhteisön lainsäädännön mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä havainnosta viipymättä komissiolle ja annettava selvitys toteutetuista toimenpiteistä.

6. Komissiolle ja muille jäsenvaltioille on ilmoitettava 24 tunnin kuluessa, jos missä tahansa valvonnassa on todettu vakava terveysuhka.

▼B

LIITE III

(Direktiivin 8 artiklan 3 kohdassa ja 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu)

8 Artiklan 3 kohdan ja 13 artiklan 3 kohdan mukainen lupa siirtää munia tilalta

Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan kuljettaa munia tilalta tämän direktiivin 8 artiklan 3 kohdan ja 13 artiklan 3 kohdassa säädetyin edellytyksin asetuksen (EY) N:o 853/2004 mukaisesti hyväksyttyyn munatuotteita valmistavaan laitokseen (”nimetty laitos”) seuraavien ehtojen mukaisesti:

1. jotta munien siirtäminen alkuperätilalta voidaan sallia, ne on lähetettävä suoraan epäillyltä tilalta nimettyyn laitokseen; kukin tavaralähetys on sinetöitävä epäillystä tilasta vastaavan virkaeläinlääkärin toimesta tai tämän valvonnassa ennen sen matkaan lähettämistä, ja lähetyksen on pysyttävä sinetöitynä koko nimettyyn laitokseen kuljetuksen ajan;
2. munien alkuperätilasta vastaavan virkaeläinlääkärin on ilmoitettava nimetyn laitoksen toimivaltaiselle viranomaiselle aikomuksesta lähettää munat laitokseen;
3. nimetystä laitoksesta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että
   a) 1 kohdassa tarkoitetut munat pidetään eristettyinä muista munista niiden saapumisajankohdasta siksi kunnes ne jalostetaan;
   b) näiden munien kuoret hävitetään;
   c) muniin käytetyt pakkaukset joko tuhotaan tai puhdistetaan ja desinfioidaan siten, että kaikki lintuinfluenssavirukset tuhoutuvat;
   d) 1 kohdassa tarkoitetut munat kuljetetaan puhdistetuissa ja desinfioiduissa ajoneuvoissa. Munien kuljetukseen osallistuvaan henkilöstöön ja kuljetuksessa käytettävään kalustoon ja ajoneuvoihin sovelletaan bioturvallisuustoimenpiteitä.

▼B

LIITE IV

(Direktiivin 15 artiklan 2 kohdassa, 32 artiklan 2 kohdassa ja 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu)

Tärkeimmät perusteet ja riskitekijät, jotka on otettava huomioon päätettäessä toimenpiteiden soveltamisesta kosketuksissa olleilla tiloilla tai muilla rajoitusvyöhykkeillä sijaitsevilla riskialtteilla tiloilla ja alueilla

Ohjeelliset perusteet	
Tilan tyhjentämisen puolesta	Tilan tyhjentämistä vastaan
Lintuinfluenssaan viittaavat kliiniset merkit kosketuksissa olleilla tiloilla	Ei lintuinfluenssaan viittaavia kliinisiä merkkejä kosketuksissa olleilla tiloilla eikä epidemiologista yhteyttä
Vallitsevien siipikarjalajien suuri tartunta-alttius	Vallitsevien siipikarjalajien pieni tartunta-alttius
Siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja on viety tiloista, joissa lintuinfluenssa on vahvistettu, kosketuksissa olleille tiloille sen jälkeen, kun virus on todennäköisesti kulkeutunut kyseisiin tartunnan saaneisiin tiloihin	Ei ole tiedossa, että siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja olisi viety tiloista, joissa lintuinfluenssa on vahvistettu, kosketuksissa olleille tiloille sen jälkeen, kun virus on todennäköisesti kulkeutunut kyseisiin tartunnan saaneisiin tiloihin
Kosketuksissa olleet tilat sijaitsevat korkean siipikarjatiheyden alueella	Kosketuksissa olleet tilat sijaitsevat matalan siipikarjatiheyden alueella
Tautia on esiintynyt jo jonkin aikaa ja viruksen leviäminen tiloista, joissa lintuinfluenssa on vahvistettu, ennen hävittämistoimenpiteisiin ryhtymistä on todennäköistä	Tautia esiintyy, mutta viruksen leviäminen tiloista, joissa lintuinfluenssa on vahvistettu, ennen hävittämistoimenpiteisiin ryhtymistä on rajallista
Kosketuksissa olleet tilat sijaitsevat enintään 500 metrin (1) etäisyydellä tiloista, joissa lintuinfluenssa on vahvistettu	Kosketuksissa olleet tilat sijaitsevat yli 500 metrin (1) etäisyydellä tiloista, joissa lintuinfluenssa on vahvistettu
Kosketuksissa olleet tilat ovat yhteydessä useampaan kuin yhteen tilaan, joissa lintuinfluenssa on vahvistettu	Kosketuksissa olleet tilat eivät ole yhteydessä tiloihin, joissa lintuinfluenssa on vahvistettu
Epidemiaa ei ole saatu hallintaan ja tilojen määrä, joissa lintuinfluenssa on vahvistettu, on kasvussa	Epidemia on saatu hallintaan

(1) Alueilla, joilla siipikarjatiheys on erittäin suuri, on harkittava pitempää etäisyyttä.

▼B

LIITE V

(Direktiivin 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu)

Perusteet, joiden mukaan päätetään toimenpiteiden soveltamisesta tiloilla LPAI-taudin yhteydessä

Päättäessään siipikarjan tai munien siirtämisestä ja tilojen tyhjentämisestä 39 artiklan 1 kohdan perusteella toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon vähintään seuraavat perusteet:

a) kyseiset lajit;

b) lähetyspaikan tiloja ympäröivän alueen maatilojen lukumäärä;

c) nimettyjen teurastamojen, hautomojen ja pakkaamojen sijainti;

d) bioturvallisuustoimenpiteet tiloilla, siipikarja- tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osastoissa kuljetuksen ja teurastuksen aikana;

e) kuljetusreitti;

f) näyttö leviämisestä;

g) mahdollinen riski kansanterveydelle;

h) kyseisten tuotteiden jatkokäsittelyt;

i) sosioekonomiset ja muut vaikutukset.

▼B

LIITE VI

(Direktiivin 48 artiklassa tarkoitettu)

Tilojen puhdistusta, desinfiointia ja käsittelyä koskevat periaatteet ja menettelyt

1. Seuraavia yleisiä periaatteita ja menettelyitä on sovellettava 48 artiklassa säädettyyn puhdistukseen, desinfiointiin ja käsittelyyn:

   a) puhdistus- ja desinfiointitoimenpiteet sekä tarvittaessa jyrsijöiden ja hyönteisten hävittämistoimenpiteet on tehtävä virallisessa tarkkailussa virkaeläinlääkärin antamien ohjeiden mukaisesti;

   b) toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä käytettävät desinfiointiaineet ja niiden pitoisuudet lintuinfluenssaviruksen tuhoutumisen varmistamiseksi;

   c) desinfiointiaineita on käytettävä joko valmistajan suositusten mukaisesti, jos ne ovat saatavilla, tai virkaeläinlääkärin antamien ohjeiden mukaisesti ja/tai toimivaltaisen viranomaisen mahdollisten ohjeiden mukaisesti;

   d) desinfiointiaineiden ja -menettelyjen valinnassa on otettava huomioon käsiteltävien tilojen, ajoneuvojen ja esineiden ominaisuudet;

   e) rasvanpoisto- ja desinfiointiaineiden käyttöolosuhteet eivät saa heikentää niiden tehoa; erityisesti on noudatettava valmistajan antamia teknisiä ohjeita esimerkiksi paineen, vähimmäislämpötilan ja vaaditun käyttöajan suhteen;

   f) seuraavia sääntöjä on sovellettava riippumatta käytettävästä desinfiointiaineesta:

      i) kuivikkeet, pehkut ja ulosteet on kasteltava perusteellisesti desinfiointiaineella;

      ii) maa, lattiat, luiskat ja seinät on pestävä ja puhdistettava huolellisesti harjaamalla ja hankaamalla sen jälkeen, kun kaikki tehokasta puhdistamista ja desinfiointia haittaavat välineet tai laitteet on mahdollisuuksien mukaan poistettu tai purettu;

      iii) tämän jälkeen käsittely on uusittava desinfiointiaineella, jonka on annettava vaikuttaa valmistajan suositteleman vähimmäisajan;

   g) jos pesemiseen käytetään nesteitä paineen alaisena, on vältettävä aikaisemmin puhdistettujen osien uudelleen saastuminen;

   h) todennäköisesti saastuneet laitteet, välineet, esineet tai muut sellaiset on pestävä, desinfioitava tai hävitettävä;

   i) uudelleen saastumista on vältettävä desinfiointitoimenpiteiden suorittamisen jälkeen;

   j) tässä direktiivissä vaadittu puhdistaminen ja desinfiointi on merkittävä tilan tai ajoneuvon rekistereihin ja, jos vaaditaan virallinen hyväksyntä, valvovan virkaeläinlääkärin tai tämän valvonnassa olevan henkilön on varmennettava merkintä;

   k) kuljetukseen käytetyt ja henkilöstön käyttämät ajoneuvot on puhdistettava ja desinfioitava.

2. Tartunnan saaneiden tilojen puhdistaminen ja desinfiointi on suoritettava seuraavien periaatteiden ja menettelyjen mukaisesti:

   a) alustava puhdistus ja desinfiointi:

      i) siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja lopetettaessa on ryhdyttävä kaikkiin välttämättömiin toimenpiteisiin lintuinfluenssaviruksen leviämisen estämiseksi tai minimoimiseksi; näihin toimenpiteisiin

▼B

on sisällyttävä tilapäisten desinfiointilaitteiden asentaminen, suojavaatteet, suihkut, käytettyjen laitteiden ja välineiden puhdistaminen sekä ilmanvaihdon poiskytkeminen;

ii) lopetettujen siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen ruhot on ruiskutettava desinfiointiaineella;

iii) tilalta hävitettäväksi vietävien siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen ruhojen kuljettaminen on suoritettava suljetuissa, valumattomissa ajoneuvoissa tai säiliöissä virallisessa tarkkailussa siten, että lintuinfluenssaviruksen leviäminen estetään;

iv) heti kun lopetetut siipikarja tai muut vankeudessa pidetyt linnut on siirretty hävitettäväksi, ne osat tilasta, joissa lintuja pidettiin, ja kaikki lopettamisen tai *post mortem* -tarkastuksen aikana saastuneet muiden rakennusten, tarhojen ja vastaavien osat on ruiskutettava 48 artiklan mukaisesti sallituilla desinfiointiaineilla;

v) lopettamisen tai *post mortem* -tarkastusten aikana roiskunut kudos tai veri on huolellisesti kerättävä ja hävitettävä lopetettujen siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen mukana;

vi) käytetyn desinfiointiaineen on annettava vaikuttaa käsitellyllä pinnalla vähintään 24 tunnin ajan;

b) lopullinen puhdistus ja desinfiointi:

i) lanta ja käytetyt pehkut on poistettava ja käsiteltävä 3 kohdan a alakohdassa säädetyllä tavalla;

ii) rasva ja lika on poistettava kaikilta pinnoilta rasvanpoistoaineella, ja pinnat on puhdistettava vedellä;

iii) kylmällä vedellä pesun jälkeen desinfiointiaineella suihkuttamista on jatkettava;

iv) seitsemän päivän kuluttua tilat on käsiteltävä rasvanpoistoaineella, huuhdeltava vedellä, ruiskutettava desinfiointiaineella ja huuhdeltava uudelleen vedellä.

3. Saastuneiden kuivikkeiden, lannan ja lietteen desinfiointi on suoritettava seuraavien periaatteiden ja menettelyjen mukaisesti:

a) lanta ja käytetyt kuivikkeet on joko

i) alistettava höyrykäsittelylle vähintään 70 °C:n lämpötilassa,

ii) tuhottava polttamalla,

iii) haudattava niin syvälle, etteivät luonnonvaraiset linnut ja muut eläimet pääse niihin käsiksi, tai

iv) kompostoitava, ruiskutettava desinfiointiaineella ja jätettävä paikalleen vähintään 42 päivän ajaksi;

b) liete on varastoitava vähintään 60 päivän ajan viimeisestä saastuneen aineen lisäyksestä, elleivät toimivaltaiset viranomaiset anna lupaa lyhennettyyn varastointiaikaan sellaisen lietteen osalta, joka on käsitelty virkaeläinlääkärin antamien ohjeiden mukaan siten, että on varmistettu viruksen tuhoutuminen.

Toimivaltainen viranomainen voi sallia todennäköisesti saastuneen lannan, pehkujen ja kuivikkeiden kuljettamisen joko hyväksyttyyn käsittelylaitokseen, jossa suoritetaan influenssavirusten tuhoamisen varmistava käsittely, tai varastoitavaksi välittömästi ennen tuhoamista tai asetuksen (EY) N:o 1774/2002 tai tämän direktiivin 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen erityissääntöjen mukaista käsittelyä. Kuljettaminen on suoritettava suljetuissa, valumattomissa

▼B

ajoneuvoissa tai säiliöissä virallisessa tarkkailussa siten, että estetään lintuinfluenssaviruksen leviäminen.

4. Edellä olevasta 1 ja 2 kohdasta poiketen toimivaltainen viranomainen voi määrätä erityisiä puhdistus- ja desinfiointimenettelyjä tilatyyppi ja ilmasto-olosuhteet huomioon ottaen. Toimivaltainen viranomainen ilmoittaa komissiolle poikkeuksen soveltamisesta ja toimittaa sille erityisiä menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset tiedot.

5. Rajoittamatta 48 artiklan b alakohdan soveltamista, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että tiloja tai osaa tiloista ei jostakin syystä voida puhdistaa ja desinfioida, se voi kieltää henkilöiden, ajoneuvojen, siipikarjan, muiden vankeudessa pidettyjen lintujen tai kotieläinlajien nisäkkäiden tai minkä tahansa asian pääsyn kyseisiin tiloihin tai osaan tiloista. Kielto pidetään voimassa vähintään 12 kuukauden ajan.

▼B

LIITE VII

(Direktiivin 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu)

Yhteisön lintuinfluenssan vertailulaboratorio

1. Yhteisön lintuinfluenssan vertailulaboratorio on:

   Veterinary Laboratories Agency (VLA), New Haw, Weybridge, Surrey KT 15 3NB, Yhdistynyt kuningaskunta.

2. Yhteisön vertailulaboratorion toimet ja tehtävät ovat

   a) jäsenvaltioissa käytettyjen lintuinfluenssan taudinmääritysmenetelmien yhteensovittaminen yhteistyössä komission kanssa, erityisesti seuraavien toimenpiteiden avulla:

      i) lintuinfluenssan viruskantojen tyyppimääritys, säilyttäminen ja toimittaminen serologisia testejä ja antiseerumin valmistusta varten;

      ii) standardiseerumien ja muiden vertailureagenssien toimittaminen kansallisille vertailulaboratorioille jäsenvaltioissa käytettyjen kokeiden ja reagenssien standardoimiseksi;

      iii) lintuinfluenssan viruskantojen ja -isolaattien kerääminen kokoelmaksi ja kokoelman säilyttäminen;

      iv) diagnostisia menetelmiä koskevien vertailutestausten järjestäminen säännöllisin väliajoin yhteisössä;

      v) yhteisössä käytettyjä taudinmääritysmenetelmiä ja yhteisössä suoritettujen kokeiden tuloksia koskevien tietojen kerääminen ja vertaileminen;

      vi) lintuinfluenssavirusten isolaattien ominaisuuksien määritys viimeisimpien käytettävissä olevien menetelmien avulla, jotta saadaan entistä parempi käsitys lintuinfluenssan epidemiologiasta ja tarkka kuva viruksen epidemiologiasta sekä korkeapatogeenisten ja mahdollisesti patogeenisten kantojen syntymisestä;

      vii) pysyminen ajan tasalla lintuinfluenssan maailmanlaajuisessa valvonnassa, epidemiologiassa ja torjunnassa tapahtuvasta kehityksestä;

      viii) lintuinfluenssavirusta ja muita kyseeseen tulevia viruksia koskevan asiantuntemuksen ylläpitäminen nopean erotusdiagnoosin mahdollistamiseksi;

      ix) tietämyksen hankkiminen lintuinfluenssan torjumiseen käytettävien immunologisen eläinlääketieteen alan valmisteiden valmistuksesta ja käytöstä;

   b) aktiivinen avustaminen yhteisön tautipesäkkeiden määrittämisessä ottamalla vastaan lintuperäisten influenssavirusten isolaatteja taudinmäärityksen vahvistamista, ominaisuuksien määritystä ja epidemiologisia tutkimuksia varten sekä primääritautipesäkkeiden virusisolaattien hankkiminen niitä toimittavista kolmansista maista, joilla on lupa tuoda elävää siipikarjaa ja lihaa yhteisöön asiaankuuluvan yhteisön lainsäädännön mukaisesti; yhteisön vertailulaboratorion on suoritettava vastaanotetuille virusisolaateille erityisesti seuraavat kokeet:

      i) nukleotidien sekvenssianalyysi, jonka avulla voidaan määrittää aminohappojakso hemagglutiniinimolekyylin katkaisukohdassa;

      ii) suonensisäisen patogeenisuuden määrittäminen (IVPI);

      iii) antigeenien tyyppimääritys;

      iv) fylogeneettinen analyysi epidemiologisten tutkimusten edistämiseksi;

   c) laboratoriodiagnoosin asiantuntijoiden koulutuksen tai jatkokoulutuksen edistäminen taudinmääritysmenetelmien yhdenmukaistamiseksi koko yhteisössä;

▼B

d) ohjelman ja työasiakirjojen valmisteleminen kansallisten vertailulaboratorioiden vuosikokousta varten;

e) jäsenvaltioissa suoritettavien siipikarjan ja luonnonvaraisten lintujen lintuinfluenssaa koskevien tutkimusten avustaminen toimittamalla antigeenejä ohjelman ja hyväksyttyjen testausmenettelyiden puitteissa sekä yhteenvetokertomuksen laatiminen tutkimusten tuloksista;

f) lintuinfluenssavirusten mahdollisesti aiheuttaman zoonoottisen vaikutuksen seuranta ja yhteistyö kansainvälisesti tunnustettujen ihmisen influenssaa tutkivien laboratorioiden kanssa;

g) komissiota kuullen sellaisen kriisi- ja valmiussuunnitelman laatiminen, johon sisällytetään määräys yhteistyöstä OIE:n ja FAO:n lintuinfluenssan tunnistamisen vertailulaboratorion ja tarvittaessa muiden kansainvälisesti tunnustettujen yhteisössä olevien laboratorioiden kanssa.

▼B

LIITE VIII

(Direktiivin 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu)

Kansallisten vertailulaboratorioiden toimet ja tehtävät

1. Kansallisten vertailulaboratorioiden vastuulla on varmistaa, että lintuinfluenssan toteamiseksi ja virusisolaattien geneettisen tyypin tunnistamiseksi suoritettavat laboratoriokokeet suoritetaan kussakin jäsenvaltiossa taudinmääritys-käsikirjan mukaisesti. Tässä tarkoituksessa ne voivat tehdä erityissopimuksia yhteisön vertailulaboratorion tai muiden kansallisten laboratorioiden kanssa.

2. Kansallisten vertailulaboratorioiden on viipymättä toimitettava lintuperäisen influenssaviruksen isolaatit yhteisön vertailulaboratorioon täydellistä ominaisuuksien määritystä varten

   a) kaikista lintuinfluenssan primääritautipesäkkeistä;

   b) uusintatautipesäkkeiden osalta edustavasta määrästä tautipesäkkeitä;

   c) silloin kun siipikarjassa, muissa vankeudessa pidetyissä linnuissa tai nisäkkäissä todetaan muita kuin liitteen I 1 kohdassa tarkoitettuja influenssaviruksia, jotka aiheuttavat vakavan terveysuhkan.

3. Kansallinen vertailulaboratorio vastaa kunkin jäsenvaltion standardien ja taudinmääritysmenetelmien yhteensovittamisesta kaikissa kyseisen jäsenvaltion lintuinfluenssan taudinmäärityksiä suorittavissa laboratorioissa. Tätä varten

   a) ne voivat toimittaa taudinmäärityksessä käytettäviä reagensseja yksittäisille laboratorioille;

   b) niiden on valvottava kaikkien kyseisessä jäsenvaltiossa käytettävien diagnostisten reagenssien laatua;

   c) niiden on järjestettävä säännöllisesti vertailutestauksia;

   d) niiden on säilytettävä tautipesäkkeistä saatujen lintuinfluenssavirusten ja muiden kyseisessä jäsenvaltiossa todettujen lintuperäisten influenssavirusten isolaatteja;

   e) niiden on tehtävä yhteistyötä ihmisen influenssaa tutkivien kansallisten laboratorioiden kanssa.

▼B

LIITE IX

(Direktiivin 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu)

Siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen ja siipikarjatuotteiden siirtämistä koskevat vaatimukset, joita on sovellettava hätärokotusten yhteydessä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 55 artiklan mukaisesti rokotettujen siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen sekä niistä saatavien tuotteiden siirtämistä valvotaan 3–8 kohdassa vahvistetulla tavalla taudinmääritys-käsikirjan mukaisesti.

2. Elävän siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen, munien tai siipikarjan lihan tässä liitteessä tarkoitettuun kuljetukseen käytetyt ajoneuvot tai kuljetusvälineet ja kalusto käsitellään viipymättä käytön jälkeen yhden tai useamman 48 artiklassa säädetyn puhdistus-, desinfiointi- tai käsittelymenettelyn mukaisesti.

3. Elävän siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen sekä munien siirtämiseen rokotusalueella sovelletaan seuraavia säännöksiä:

   a) siitosmunat:

      i) niiden on oltava peräisin rokotetusta tai rokottamattomasta kasvatusparvesta, joka on tutkittu suotuisin tuloksin taudinmääritys-käsikirjan mukaisesti;

      ii) ne on desinfioitu ennen matkaan lähettämistä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän menetelmän mukaisesti;

      iii) ne on kuljetettava suoraan määräpaikkana olevaan hautomoon;

      iv) ne on pystyttävä jäljittämään hautomossa;

   b) munien on oltava peräisin rokotetusta tai rokottamattomasta munivasta parvesta, joka on tutkittu suotuisin tuloksin taudinmääritys-käsikirjan mukaisesti ja ne on kuljetettava

      i) toimivaltaisen viranomaisen nimeämään pakkaamoon (”nimetty pakkaamo”) edellyttäen, että munat pakataan kertakäyttöisiin pakkauksiin ja että kaikkia toimivaltaisen viranomaisen vaatimia bioturvallisuustoimenpiteitä noudatetaan; tai

      ii) asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan X jakson II luvussa mainittuun munatuotteita valmistavaan laitokseen sekä esi- ja jatkokäsitellään asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteessä II olevan XI luvun mukaisesti.

   c) untuvikot:

      i) niiden on oltava peräisin a alakohdassa asetetut ehdot täyttävistä siitosmunista;

      ii) ne on sijoitettava siipikarjatarhaan tai -suojaan, jossa ei pidetä vakituisesti siipikarjaa;

   d) elävä siipikarja tai muut vankeudessa pidetyt linnut:

      i) ne on rokotettu lintuinfluenssaa vastaan, jos rokotusohjelmassa niin edellytetään;

      ii) ne on tutkittu suotuisin tuloksin taudinmääritys-käsikirjan mukaisesti;

      iii) ne on sijoitettava siipikarjatarhaan tai -suojaan, jossa ei pidetä vakituisesti siipikarjaa;

▼B

e) teurastettava siipikarja:

i) se on tutkittava suotuisin tuloksin ennen lastausta taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti;

ii) se on lähetettävä suoraan nimettyyn teurastamoon välittömästi teurastettavaksi;

4. Elävän siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen ja munien siirtämiseen rokotusalueen ulkopuolella sijaitsevilta tiloilta rokotusalueella sijaitseviin tiloihin sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) siitosmunat:

i) ne on kuljetettava suoraan määräpaikkana olevaan hautomoon;

ii) ne on pystyttävä jäljittämään hautomossa;

b) munat on kuljetettava

i) toimivaltaisen viranomaisen nimeämään pakkaamoon (”nimetty pakkaamo”) edellyttäen, että munat pakataan kertakäyttöisiin pakkauksiin ja että kaikkia toimivaltaisen viranomaisen vaatimia bioturvallisuustoimenpiteitä noudatetaan; tai

ii) asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan X jakson II luvussa mainittuun munatuotteita valmistavaan laitokseen sekä esi- ja jatkokäsitellään asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteessä II olevan XI luvun mukaisesti.

c) untuvikot on sijoitettava siipikarjatarhaan tai -suojaan, jossa ei pidetä vakituisesti siipikarjaa;

d) elävä siipikarja tai muut vankeudessa pidetyt linnut:

i) ne on sijoitettava siipikarjatarhaan tai -suojaan, jossa ei pidetä vakituisesti siipikarjaa;

ii) ne on rokotettava määräpaikkana olevalla tilalla, jos rokotusohjelmassa niin edellytetään;

e) teurastettava siipikarja on lähetettävä suoraan nimettyyn teurastamoon välittömästi teurastettavaksi;

5. Elävän siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen ja munien siirtämiseen rokotusalueella sijaitsevilta tiloilta rokotusalueen ulkopuolella sijaitseviin tiloihin sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) siitosmunat:

i) niiden on oltava peräisin rokotetusta tai rokottamattomasta kasvatusparvesta, joka on tutkittu suotuisin tuloksin taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti;

ii) ne on desinfioitu ennen matkaan lähettämistä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän menetelmän mukaisesti;

iii) ne on kuljetettava suoraan määräpaikkana olevaan hautomoon;

iv) ne on pystyttävä jäljittämään hautomossa;

b) munien on oltava peräisin rokotetusta tai rokottamattomasta munivasta parvesta, joka on tutkittu suotuisin tuloksin taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti ja ne on kuljetettava

i) toimivaltaisen viranomaisen nimeämään pakkaamoon (”nimetty pakkaamo”) edellyttäen, että munat pakataan kertakäyttöisiin pakkauksiin ja että kaikkia toimivaltaisen viranomaisen vaatimia bioturvallisuustoimenpiteitä noudatetaan; tai

ii) asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan X jakson II luvussa mainittuun munatuotteita valmistavaan laitokseen sekä esi- ja

▼B

jatkokäsitellään asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteessä II olevan XI luvun mukaisesti.

c) untuvikot:

i) niitä ei ole rokotettu;

▼C1

ii) niiden on oltava peräisin siitosmunista, jotka täyttävät 3 kohdan a alakohdassa asetetut ehdot;

▼B

iii) ne on sijoitettava siipikarjatarhaan tai -suojaan, jossa ei pidetä vakituisesti siipikarjaa;

d) elävä siipikarja tai muut vankeudessa pidetyt linnut:

i) niitä ei ole rokotettu;

ii) ne on tutkittu suotuisin tuloksin taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti;

iii) ne on sijoitettava siipikarjatarhaan tai -suojaan, jossa ei pidetä vakituisesti siipikarjaa;

e) teurastettava siipikarja:

i) se on tutkittava suotuisin tuloksin ennen lastausta taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti;

ii) se on lähetettävä suoraan nimettyyn teurastamoon välittömästi teurastettavaksi;

6. Rokotusalueella pidetystä siipikarjasta saatuun lihaan sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) jos liha on peräisin rokotetusta siipikarjasta, siipikarja

i) on rokotettu DIVA-strategian mukaisella rokotteella;

ii) on tutkittu ja testattu negatiivisin tuloksin taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti;

iii) on virkaeläinlääkärin kliinisesti tarkastama enintään 48 tuntia ennen lastausta ja tarvittaessa virkaeläinlääkäri on tutkinut tilalla olevat sentinellilinnut;

iv) on lähetettävä suoraan nimettyyn teurastamoon välittömästi teurastettavaksi;

b) rokottamattomasta, teurastettavaksi lähetetystä siipikarjasta saadun lihan osalta siipikarjan on käytävä läpi taudinmäärityskäsikirjan mukainen seuranta.

7. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan ruhojen tai munien siirtämiseen tiloilta hävitettäväksi.

8. Muita rajoituksia ei saa soveltaa tämän liitteen mukaisesti pakattujen munien ja tämän liitteen mukaisesti teurastetusta siipikarjasta saadun lihan siirtämiseen.

9. Siipikarjan (mukaan lukien untuvikkojen) tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen siirtäminen jäsenvaltion alueelta on kielletty hätärokotusohjelman alusta lähtien kunnes hätärokotussuunnitelma on hyväksytty 54 artiklan mukaisesti ja rajoittamatta muita yhteisön toimenpiteitä, jollei vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ole sallinut siirtämistä.

▼B

LIITE X

(Direktiivin 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu)

Valmiussuunnitelmia koskevat perusteet

Valmiussuunnitelmissa on käsiteltävä ainakin seuraavia asioita:

1) Kansallisella tasolla on perustettava kriisikeskus, joka sovittaa yhteen kaikki kyseisen jäsenvaltion torjuntatoimenpiteet.

2) On laadittava luettelo paikallisista taudintorjuntakeskuksista, joilla on riittävät välineet taudin torjuntatoimenpiteiden yhteensovittamiseksi paikallisella tasolla.

3) Torjuntatoimenpiteisiin osallistuvasta henkilöstöstä, heidän taidoistaan ja vastuualueistaan sekä henkilöstölle annetuista ohjeista on annettava yksityiskohtaiset tiedot ottaen huomioon henkilökohtaisen suojautumisen tarpeen ja lintuinfluenssan ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheuttaman riskin.

4) Kunkin paikallisen taudintorjuntakeskuksen on kyettävä ottamaan nopeasti yhteyttä henkilöihin ja organisaatioihin, joita tautipesäke välittömästi tai välillisesti koskee.

5) On pidettävä saatavilla välineitä ja aineita, jotka ovat tarpeen taudintorjuntatoimenpiteiden tehokkaan toteuttamisen kannalta.

6) On annettava tarkat ohjeet toimista, joihin on ryhdyttävä, kun epäillään ja vahvistetaan, että kyseessä on tartunta tai saastuminen, mukaan luettuna ehdotetut keinot ruhojen hävittämiseksi.

7) On otettava käyttöön koulutusohjelmia kenttätaitojen ja hallinnollisten menettelytapojen pitämiseksi ajan tasalla ja niiden kehittämiseksi.

8) Diagnostisilla laboratorioilla on oltava välineet post mortem -tutkimuksen suorittamiseksi, tarvittavat valmiudet serologisia, histologisia ja vastaavia analyyseja varten, ja niiden on pidettävä yllä nopean taudinmäärityksen vaatimia taitoja. Näytteiden nopea kuljettaminen on järjestettävä. Valmiussuunnitelmassa on myös esitettävä yhteenveto laboratorion testausvalmiuksista ja käytettävissä olevista voimavaroista taudin puhkeamisesta selviytymiseksi.

9) On laadittava erilaisia skenaarioita sisältävä täydellinen rokotussuunnitelma, josta käy ilmi, mitä siipikarja- tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen populaatioita voidaan rokottaa, sekä arvio tarvittavan rokotteen määrästä ja saatavuudesta.

10) On huolehdittava valtion alueella sijaitsevien kaupallisten siipikarjatilojen rekisteröintitietojen saatavuudesta rajoittamatta muiden tämän alan yhteisön lainsäädäntöön kuuluvien säännösten soveltamista.

11) On huolehdittava virallisesti rekisteröityjen harvinaisten siipikarjarotujen tai muiden vankeudessa pidettyjen linturotujen tunnustamisesta.

12) On huolehdittava niiden alueiden yksilöimisestä, joiden siipikarjatiheys on suuri.

13) On huolehdittava siitä, että varmistetaan valmiussuunnitelmien täytäntöönpanon edellyttämä oikeudellinen toimivalta.

▼B

LIITE XI

Vastaavuustaulukko

Tämä direktiivi	Direktiivi 92/40/ETY
1 artiklan 1 kohdan a ja c alakohta	—
1 artiklan 1 kohdan b alakohta	1 artiklan ensimmäinen alakohta
1 artiklan 2 kohta	—
2 artiklan 1 kohta	Liite III
2 artiklan 2 kohta	Liitteen III kolmas alakohta
2 artiklan 3 kohta	—
2 artiklan 4–15, 17 ja 20–32 kohta	—
2 artiklan 16 kohta	2 artiklan b alakohta
2 artiklan 18 kohta	2 artiklan d alakohta
2 artiklan 19 kohta	2 artiklan e alakohta
3 artikla	—
4 artikla	—
5 artiklan 1 kohta	3 artikla
5 artiklan 2 kohta	—
5 artiklan 3 kohta	—
6 artiklan 1 kohta	4 artiklan 2 kohdan g alakohta
6 artiklan 2 kohta	7 artiklan 1 kohta
6 artiklan 3 ja 4 kohta	—
7 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta	4 artiklan 2 kohdan a alakohta
7 artiklan 2 kohdan c alakohta	4 artiklan 2 kohdan b alakohta
7 artiklan 2 kohdan d alakohta	4 artiklan 2 kohdan c alakohta
7 artiklan 2 kohdan e ja g alakohta	4 artiklan 2 kohdan d alakohta
7 artiklan 2 kohdan f alakohta	4 artiklan 2 kohdan e alakohta
7 artiklan 2 kohdan h alakohta	4 artiklan 2 kohdan f alakohta
7 artiklan 3 kohta	4 artiklan 2 kohdan g alakohta
7 artiklan 4 kohta	—
8 artikla	—
9 artikla	4 artiklan 5 kohta
10 artikla	—
11 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohdan johdantosanat
11 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	5 artiklan 1 kohdan a alakohta
11 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta	—
11 artiklan 3 kohta	5 artiklan 1 kohdan a alakohta

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 92/40/ETY
11 artiklan 4 kohta	5 artiklan 1 kohdan d alakohta
11 artiklan 5 kohta	5 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta
11 artiklan 6 ja 7 kohta	5 artiklan 1 kohdan b alakohta
11 artiklan 8 kohta	5 artiklan 1 kohdan e alakohta
11 artiklan 9 kohta	—
11 artiklan 10 kohta	Liite III, luvun 3 3 kohta
12 artikla	—
13 artikla	—
14 artikla	6 artikla
15 artikla	8 artikla
16 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta
16 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	—
16 artiklan 5 kohta	9 artiklan 6 kohta
17 artiklan 1 kohta	10 artikla
17 artiklan 2 kohta	13 artikla
17 artiklan 3 ja 4 kohta	—
18 artiklan a alakohta	9 artiklan 2 kohdan a alakohta
18 artiklan b alakohta	9 artiklan 2 kohdan b alakohta
18 artiklan c alakohta	—
19 artiklan a alakohta	9 artiklan 2 kohdan c alakohta
19 artiklan b, c ja d alakohta	—
19 artiklan e alakohdan ensimmäinen lause	9 artiklan 2 kohdan f alakohdan johdantosanat
19 artiklan e alakohdan toinen lause ja f, g ja h alakohta	—
20 artikla	9 artiklan 2 kohdan g alakohta
21 artikla	9 artiklan 2 kohdan h alakohta
22 artiklan 1 ja 3 kohta	9 artiklan 2 kohdan e alakohta
22 artiklan 2 kohta	—
23 artiklan 1 kohta	9 artiklan 2 kohdan f alakohdan i alakohta
23 artiklan 2 kohta	—
24 artiklan 1 kohta	9 artiklan 2 kohdan f alakohdan ii alakohta
24 artiklan 2 kohta	—
25 artikla	—
26 artiklan 1 kohta	9 artiklan 2 kohdan f alakohdan iii alakohta
26 artiklan 2 kohta	—
27 artikla	9 artiklan 2 kohdan e alakohta
28 artikla	—

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 92/40/ETY
29 artikla	9 artiklan 3 kohta
30 artiklan a alakohta	9 artiklan 4 kohdan a alakohta
30 artiklan b ja c alakohta	9 artiklan 4 kohdan b, c ja d alakohta
30 artiklan d, e, g ja j alakohta	—
30 artiklan f alakohta	9 artiklan 4 kohdan b alakohta
30 artiklan h alakohta	9 artiklan 4 kohdan e alakohta
30 artiklan i alakohta	9 artiklan 4 kohdan f alakohta
31 artikla	9 artiklan 5 kohta
32 artikla	—
33 artikla	—
34 artikla	—
35 artikla	—
36 artikla	—
37 artikla	—
38 artikla	—
39 artikla	—
40 artikla	—
41 artikla	—
42 artikla	—
43 artikla	—
44 artikla	—
45 artikla	—
46 artikla	—
47 artikla	—
48 artikla	11 artikla
49 artikla	5 artiklan 1 kohdan f alakohta
50 artikla	—
51 artiklan 1 kohta	Liite V
51 artiklan 2 ja 3 kohta	14 artikla
52 artikla	—
53 artiklan 1 kohta	16 artiklan johdantosanat
53 artiklan 2 kohta	16 artiklan a alakohdan ensimmäinen alakohta
53 artiklan 3 kohta	16 artiklan b kohta
54 artikla	16 artiklan b kohta
55 artikla	16 artiklan a alakohdan toinen alakohta

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 92/40/ETY
56 artikla	—
57 artikla	—
58 artikla	—
59 artikla	—
60 artikla	18 artikla
61 artikla	—
62 artikla	17 artikla
63 artiklan 1 ja 3 kohta	—
63 artiklan 2 kohta	20 artikla
64 artikla	21 artikla
65 artikla	—
66 artikla	—
67 artikla	22 artikla
68 artikla	—
69 artikla	23 artikla
Liite I, 1 kohta	Liite III
Liite I, 2 kohta	Liite III, kolmas alakohta
Liite I, 3 kohta	—
Liite II	—
Liite III	Liite I
Liite IV	—
Liite V	—
Liite VI	Liite II
Liite VII	Liite V
Liite VIII	—
Liite IX	—
Liite X	Liite VI
Liite XI	—